

Sällskapet Strömstierna – Nyhetsbrev 59

Hej alla,

Nyhetsbrev 59 kommer nu som brev numro tio år 2024, detta enligt vår månadsplan.

Utöver nyheterna i detta brev om Lysekils historia finns de gamla nyhetsbrev tillgängliga på vår hemsida: Nyhetsbrev 1: 1543 – 1587. N:o 2: fram till år 1610. N:o 3: till 1658-02-26. N:o 4: till 1679-08-22. N:o 5: till år 1700 (Lotsstation på Lotsberget). N:o 6: till freden i Nystad 1721-08-30. N:o 7: till 1747 cirka. N:o 8: till 1778-01-24. N:o 9: till år 1800. N:o 10: till fredsavtalet med Norge 1814. N:o 11: till år 1830. N:o 12: till köpingsbildandet 1836-02-27. N:o 13: till 1843. N:o 14: till 1850. N:o 15: till 1857. N:o 16: fram till 1860, N:o 17: till 1863. N:o 18: 1864-1866. N:o 19: 1867-1870. N:o 20: 1871-1873. N:o 21: 1874-1876. N:o 22: 1877-1879. N:o 23: 1880-1881. N:o 24: 1882-1883. N:o 25: 1884-1886. N:o 26: 1887-1888. N:o 27: 1889. N:o 28: 1890. N:o 29: 1891. N:o 30: 1892. N:o 31: 1893. N:o 32: 1894. N:o 33: 1895. N:o 34: 1896. N:o 35: 1897. N:o 36: 1898-1899. N:o 37: 1900-1901. N:o 38: 1902. N:o 39: 1903. N:o 40: 1904. N:o 41: 1905. N:o 42: 1906. N:o 43: 1907. N:o 44: 1908. N:o 45: 1909. N:o 46: 1910. N:o 47: 1911. N:o 48: 1912. N:o 49: 1913. N:o 50: 1914. N:o 51: 1915. N:o 52: 1916. N:o 53: 1917. N:o 54: 1918. N:o 55: 1919. N:o 56: 1920. N:o 57: 1921. N:o 58: 1922.

Nyhetsbrev 59 tar upp händelser i Lysekil år 1923. Detta år finns det information om bland annat Lysekils andra kvinna i fullmäktige, skolkökslärarinnan Ingrid Wallentin, om polisen, brandstyrelsen, järnvägen och Lysekils Nya Badhus AB.

Ni bör som vanligt notera att det finns mycket mer att läsa i Stadsfullmäktiges protokoll från år 1923 på föreningens hemsida – missa inte möjligheten att söka information inom Era egna intresseområden!

Som vanligt är understrykningar i texten eller [tillägg av text] mina kompletteringar i syfte att förtydliga informationen, bland annat gäller det att ta fram fullständiga namn på personer.

Nyhet

När Ni läser denna Lysekils historia har jag källreferenser till de flesta händelser. Tanken med detta är dels att visa var informationen är hämtad, dels att stimulera till mer läsning. Ni kan på vår hemsida även hitta en Källförteckning över litteratur som berör Bohuslän och Lysekil.

Nyhetsbrev 14 innehåller en förteckning över **Förkortningar**. Listan med förkortningar till källor och personer kan vara användbar. Några förkortningar kan vara ersatta med klartext!

Om Ni vill kommentera innehållet i denna **Lysekils historia** är Ni givetvis välkomna!
Nästa Nyhetsbrev numro 60 kommer att sändas ut till Er i slutet av november 2024.

Mvh Per Stenros
perstenros@gmail.com

./

LYSEKIL 1923

- 1923 cirka På fotografiet ser vi Lysekils järnvägsstation. (Fotograf okänd)
- 1923 Ernst Hörman beskriver tomtningarna på Skeppsholmen och tillverkar en modell av 1500-talsfiskeläget inför Göteborgsutställningen 1923.
- 1923-1924 Ernst Hörman utför undersökningar av tomtningarna vid Getvik samt öarna i nordströmmarna nära och vid Gullmaren. (Johan Pettersson, Skärgårdsbebyggelsen i Bohuslän, sid 91-93)
- 1923 Fiskeridirectionens undersökningsfartyg EYSTRASALT undersöker förekomsten av skarpsill (vassbuk) i Östersjön. Det gäller bland annat att undersöka om sillen kan få betydelse för den svenska ansjovisindustrin som vid denna tidpunkt lider brist på råvara. Partier av sillen sänds till ansjovisfabriker på västkusten för att klarlägga om sillen lämpar sig för ansjovisinläggning. E.B. Lyckes Söner i Fiskebäckskil köper 300 halvtunnor kryddad vassbuk för cirka 75 kronor per tunna. Sillen visar sig dock ha en tranaktig smak, varför den används till ett billigare märke. (LP 1997-11-17)
- 1923 I Lysekil uttalar sig arbetarkommunen mot deltagande i landstomsövningar. Detta har till följd att kommunens sekreterare, Knut Ehrenholm, omedelbart begär utträde. (LP Jubileumsnummer juni 2005)

- 1923 Bohuslän-Dals idrottsförbund ger Lysekilsklubbarna i uppdrag att arrangera distriktsmästerskapet i terränglöpning. Efter långa diskussioner beslutar man att genomföra tävlingarna i Valbodalsområdet. (Grusell, sid 92)
- 1923-1934 Den tung- och svårsprungna gräsplanen i Pinnevik gör att man i Lysekil i flera år väljer att förlägga långdistanslöpningarna till Stadsparken. (Grusell, sid 94)
- 1923-01-04 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 4 (avskrift KJ):
Under ordförandeskap av herr kontraktsprosten Fritz Lüscher skred man härefter till val av ordförande för året.
- Herr Sterner, understödd av herr Ljungberg, föredrog omval av herr Lüscher med akklamation.
- Valet, som på sålunda föreslaget sätt företogs, utföll så, att herr kontraktsprosten Fritz Lüscher omvaldes till ordförande för innevarande år.
- Herr Lüscher tackade för det honom å nyo visade förtroendet, som kommit honom till del genom detta val och önskade samtliga stadsfullmäktige välkomna till ett nytt arbetsår, härvid särskilt vändande sig till de nyvalda ledamöterna, ej mindre än tio, av vilka tre förut varit stadsfullmäktigeledamöter, därav två här i staden och en på annan ort.
- Talaren yttrade vidare, att stadsfullmäktigevalet fordrar mycket av dem, som däri vilja taga verksam del, och att det fordras kraftig vilja att sätta sig in i de många olika frågorna, som förekomma vid stadsfullmäktiges förhandlingar, och att mycken tid därför ofta måste användas samt uttalade till sist förhoppningen, att denna vilja måtte finnas hos de nyvalda och visa sig leva kvar hos de förutvarande ledamöterna såsom hittills.
- 1923-01-04 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 5 (avskrift KJ):
Härefter skred man till val av vice ordförande för året.
- Herr Mattsson föreslog förvaltaren herr John Sterner.
Herr Brännberg föreslog riksdagsmannen, redaktören herr Axel Ljungberg.
- Då tvenne förslag sålunda förelågo, företogs detta val med slutna sedlar och utföll så att herr Sterner valdes med 12 röster, medan 10 röster tillföll herr Ljungberg och 1 röst ombudsmannen herr C. G. Tinggren.
- Herr Sterner tackade för det förtroende som genom detta val visats honom och uttalade, att uppdraget ej vore svårt att handhava, då man hade en sådan ordförande som den nuvarande.
- 1923-01-04 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 8 (avskrift KJ):

Val efter de med 1922 års slut utgångna ledamöterna och suppleanterna i valkommittén skulle nu företagas för innevarande år.

Herr Sterner yttrade, att samtliga trenne grupper i stadsfullmäktige borde inom valkommittén företrädas och föredrog för högern omval av herrar kontraktsprosten Fritz Lüscher och disponenten Ludvig Andersson som ledamöter med fabrikören herr Elis Luckey som suppleant samt för kommunala samlingspartiet nyval av herrar fabrikören Richard Björnell och Hälsovårdstillsyningsmannen Aug. Ehnberg såsom respektive ledamot och suppleant.

Herr Ljungberg föreslog för socialdemokratiska gruppen omval såsom ledamöter av herrar riksdagsmannen Carl Brännberg och handlanden S. P. Ekblad och nyvald såsom suppleant av vaktmästaren herr Jakob Pettersson.

Valet, som företogs med acklamation, utföll enligt de ovan nämnda förslagen. Till ordförande i denna kommitté valdes enhälligt herr Lüscher.

- 1923-01-04 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 9 (avskrift KJ):
Drätselkammaren anmälde, att den omvalt förvaltaren herr John Sterner och nyvalt riksdagsmannen, redaktören Axel Ljungberg till respektive ordförande och vice ordförande för innevarande år, och lades denna anmälan till handlingarna.
- 1923-01-10 Hus-Auktion. Genom frivillig auktion, som hålles å stadsfiskalskontoret tisdagen den 23 dennes kl. 1 e.m. försäljes avlidne Anton Backmans hus n:o 5 Blekegatan. Lysekil den 9 januari 1923. Elias Sandell. (Kuriren 1923-01-10/KJ)
[Anm: Dagens adress är Blekegatan 6 (Nya huset).]
- 1923-01-17 **Konkursstatistik.** Stadsfiskal Elias Sandell inlämnade till rådhusrätten på måndagen förteckning över de konkurser under förra året, i vilka han varit rättens ombudsman. De voro:
AB Västkustens Motorfabrik, som avslutades innevarande år,
Avlidne skomakaren Otto Wallins (avslöts 1922-03-06),
Biografägare August Sellergrens hustru Ida Sellergrens konkurs (pågår),
Skohandlande Janne Hallbäck (avslöts 1922-03-27),
Axel Beronius och hans firmas konkurs (avslöts 1922-10-20),
Ebba Henrietta Björkqvists (Fruktimporten) som avslöts 1922-03-06,
Kraft och Janssons (avslöts 1922-07-15),
Gunnar Ljunggrens och hans hustru Alma Ljunggren (avslöts 1922-08-11),
Gösta Emanuel Krafts (avslöts 1922-06-19),
F. Janssons (avslöts 1922-06-19),
Ragnar Anderssons och hans hustru Johanna Andersson i vilken utredning pågår. (Kuriren 1923-01-17/KJ)

- 1923-01-17 Gåva till likvagn. Direktör Ernst Thelén, bördig från Lysekil, har skänkt 3.000 kronor till Lysekils församling till en ny likvagn. Kyrkorådet har uppdragit åt inspektör A.W. Christensson att för beloppet inköpa såväl likvagn som passande seldon. Vagnen, som blir försedd med kullager och gummiringar på hjulen, kan hitväntas om fjorton dagar.
Ett tack till direktör Thelén för gåvan uttalades i kyrkan i söndags av kontraktprost Lüscher.
Kyrkorådet har vidare gått i författning om inköp av uniform till likkusken. För förvaring av likvagnen har vidtagits en utvidgning av likboden. För detta arbetes utförande liksom för inköp av uniformen har medel tagits ur en särskild fond, vadan de ej behöva utdebiteras. (Kuriren 1923-01-17/KJ)
- 1923-01-17 Kommunens sjukstuga på Blekebacken har sålts till postexpeditör Nils Nilsson, Färgaregatan, för 6.800 kronor. (Kuriren 1923-01-17/KJ) [Anm: Dagens adresser är Blekegatan 8 respektive Färgaregatan 12.]
- 1923-01-19 Vid Skandiaverken i Lysekil har under den sista tiden en del arbetare återintagits, varför en ljusning synes ha inträtt vad beställningar beträffar. Detta bekräftades även av bolagets direktör, konsul Laurin, vid ett samtal om saken. En del beställningar ha erhållits, men huru det kan komma att bli i fortsättningen kan han givetvis ej uttala sig om. (Kuriren 1923-01-19/KJ)
- 1923-01-19 Vattenledningsnätet i Kyrkvik. Till entreprenör för grävnings- och sprängnings-arbetet i Kyrkviks Strandgata ha antagits stenhuggarna Gustaf Mårtensson och Gustaf Lundgren härstädes. (Kuriren 1923-01-19/KJ)
- 1923-01-22 Extra bolagsstämma med Lysekils Nya Badhus AB har beslutat, dels ändring av bolagsordningen och dels att öka aktiekapitalet med 100.000 kronor. (Kuriren 1923-01-22/KJ)
- 1923-01-22 Lagfart söktes vid måndagens rådhusrätt –
av herr Victor Larsson å tomten till huset n:o 17 Skottegatan, som han för 865 kronor köpt av Lysekils stad, [Anm: Dagens adress är Apoteksgatan 23.]
av herr J.W. Sandell å tomten till huset n:o 5 vid samma gata, som han av Lysekils stad köpt för kronor 1.163:75, [Anm: Dagens adress är Apoteksgatan 21.]
av fabrikör Elis Luckey å tomten till huset n:o 30 Gamla Strandgatan, som han för kronor 1.062:50 köpt av Lysekils stad, [Anm: Dagens adress är Gamla Strandgatan 33A (Hus IX-X mellan hus IX och hus X, se Knuth Hansson, pärmens insida.)
av grosshandlande Otto Gottfrid Löfving å tomt till huset n:o 2 Stora Kyrkogatan, som han för 1.235 kronor köpt av Lysekils stad, [Anm: Dagens adress är Drottninggatan 33.] samt
av Lysekils stad ett område om 41 kvadratmeter av tomten n:o 23 vid Landsvägsgatan, som staden för kronor 461:50 köpt av fabrikör R. Lycke.
[Anm: Dagens adress är Landsvägsgatan 30.] (Kuriren 1923-01-22/KJ)

1923-01-24 Moxanordningarna. Som bekant utställde AB Mox vid fiskerimässan här förliden sommar en liten brikett, som bland annat lämpade sig vid antändning av motorer. Vid antändningen utvecklade den lilla briketten en kolossal hetta och bland annat demonstrerades den för uppvärmning av strykjärn, stekpannor mm. mm.
AB Mox har på måndagen upprättat kontrakt med Skandiaverken härstädes om tillverkning av Mox anordningar, vadan sådana kunna köpas direkt från verkstaden. (Kuriren 1923-01-24/KJ)

1923-02-08 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 24 (avskrift KJ):
Stadsfullmäktige beslöt vid sitt sammanträde den 30 november 1922 under § 171 i protokollet att till magistraten för dess yttrande remittera brandstyrelsens skrivelse om införande av nytt system för brandlarm.

Från magistraten förelåg vid dagens sammanträde följande yttrande i ärendet:

”Till Stadsfullmäktige i Lysekil.

Sedan stadsfullmäktige den 30 sistlidne november beslutat begära magistratens yttrande angående ett av brandstyrelsen framställt förslag därom att enär dem klämtning i kyrkklockorna, som nu äger rum, då stadens värnpliktiga brandkår inkallas till tjänstgöring, visat sig icke vara effektiv, klämtningen måtte utbytas mot tutning i handlur, så får magistraten dels överlämna från stadsfiskalen infortrat yttrande i ärendet, dels och för egen del anföra följande.

I likhet med brandstyrelsen anser magistraten att brandsignalerna kunna verkställas genom polisen endast i fall att brandtelefon anordnas till samtliga poliskonstaplar. De patrullerande konstaplarna kunna icke användas härför dels av den anledning att någon poliskonstapel icke är ute efter klockan 5 på natten, dels ock emedan endast två konstaplar patrullera den övriga tiden och tre man anses behövlige för ändamålet. De patrullerande konstaplarna behövas dessutom på brandplatsen för biträde vid ordningens upprätthållande.

Vad beträffar alternativ I, så lider detta, på sätt stadsfiskalen framhållit, av den svagheten, att det är beroende på de vid eldsvådan tillstädeskomnes välvilliga tillmötesgående, om någon av dem skall kunna beordras för ifrågavarande tjänstgöring, samt på huruvida för tjänstgöringen lämpliga personer äro tillstädes vid början av eldsvådan. Att i enlighet med stadsfiskalens förslag få till stånd ett ordningsstadgande, som föreskriver skyldighet att åtlyda brandchefens order i detta fall, vid äventyr av bötesstraff, lär icke kunna gå för sig beträffande personer, som icke tillhöra den värnpliktiga brandkåren.

Det av brandstyrelsen föreslagna Alt. II anser magistraten vara det ojämförligt bästa, enär detta avser anställande av särskilda ”lurningen” och äro i besittning av den vigör, som erfordras för ett skyndsamt verkställande av densamma.

Dessa personer skulle vid eldsvådetillfällena uppringas samtidigt med den fasta brandkåren och infinna sig vid eldhärden för erhållande av besked från brandchefen, huruvida brandlarm skall givas eller icke.

Magistraten bestyrker alltså alternativ II i brandstyrelsens framställning.

Rådhuset i Lysekil den 15 jan. 1923.

På Magistratens vägnar:

AXEL SUNDBERG.”

Efter att detta yttrande lästs, yttrade sig under den i ärendet uppkomna diskussionen följande talare:

Herr Mattsson redogjorde för orsaken till frågans uppkomst i brandstyrelsen och framhöll, att stadens visserligen har en värnpliktig brandkår, vilken dock sällan behöver utkallas, då den fasta brandkåren oftast brukar reda sig utan den värnpliktigas hjälp, men det kunde ju inträffa en så stor eldsvåda, att det kräves den värnpliktiga kårens utkallande, och då vore signal genom lurning säkerligen effektivare än klämtning från kyrktornet, då denna sistnämnda brandsignal ej vid alla tillfällen höres över hela staden. Förr i tiden hade ju brandsignal givits medelst lurning, men detta system hade avskaffats, icke därför att det var ineffektivt, utan därför att nattvakterna, som utfört lurning, indragits.

Föreslog antagande av alt. I i brandstyrelsens föreliggande förslag såsom varande lämpligare än det av magistraten förordade alt. II i samma förslag, då det icke kunde anses nödigt att få en så stor utgift för ändamålet, som sistnämnda alternativ upptager, och det vore ju lätt att, om så befines vara behövt, ändra brandordningen sålunda, att skyldighet föreskrives för medlemmar av den värnpliktiga brandkåren att på anmaning av brandchefen verkställa brandlarm med lurning, dock kunde ju en mindre ersättning av exempelvis tio kronor lämnas till var och en, som utför en sådan luring.

Herr borgmästaren Sundberg klarlade den ställning magistraten intagit till frågan och ansåg, att den av herr Mattsson nämnda ändringen av brandordningen med lätthet kunde vidtagas, för den händelse stadsfullmäktige antog alternativ I i brandstyrelsens förslag.

Herr Luckey, understödd av herr vice ordföranden, ansåg klämtningen vara den effektivaste brandsignalen.

Herrar Tinggren och Ekblad hyste däremot den uppfattningen, att lurning hade stora företräden framför klämtningen.

Herr Ludv. Andersson förordade klämtningens bibehållande, men dylikt alarm borde ske kraftigare och omväxlande med ringning.

Herr borgmästaren Sundberg föreslog, för att herr Mattssons förslag måtte bli i tillfälle att prövas, och på det att icke ett beslut, som i praktiken ej skulle visa sig tillfredsställande, nu måtte fattas, följande:

Att stadsfullmäktige icke i dag avskaffa det hittills tillämpade systemet för brandlarm genom klämtning från kyrktornet, men anmoda brandchefen att vid första eldsvåda, som inom samhället inträffar, icke genast låta omväxlande klämta och ringa från kyrktornet, utan använda lurar för brandlarm och att detta alarm utföres enligt alternativ I i brandstyrelsens föreliggande förslag, brandchefen obetaget att, om detta sistnämnda alarmsystem ej skulle visa sig medföra åsyftad verkan, låta vid samma tillfälle fortsätta brandalarmeringen från kyrktornet.

Herr ordföranden föreslog ärendets bordläggning, och att stadsfullmäktige måtte bifalla det av herr borgmästaren Sundberg framlagda förslaget för prövning av detsammans lämplighet, innan vidare beslut i ärendet fattas. Stadsfullmäktige beslöto enhälligt i enlighet därmed.

1923-02-08

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 25 (avskrift KJ):
Konungens Befallningshavande i Göteborgs och Bohus län hade genom magistraten begärt stadsfullmäktiges yttrande över betänkande angående omorganisation av polisväsendet i riket, dels över förslag till dylik omorganisation.

Herr ordföranden i stadsfullmäktige hade remitterat ärendet till polisenämnden, för att denna måtte bli i tillfälle att lämna förslag till dylikt yttrande, och förelåg vid dagens sammanträde sådant förslag av följande lydelse:

”P. M.

Enligt det föreliggande förslaget bidrager staten till kostnaden för polisväsendet med en fjärdedel av minimilönen, som beträffande Lysekil, är satt till kronor 2.388, och med 1/6 av avgifterna för polismännens pensionering.

Staten bidrager sålunda till varje poliskonstapels avlöning med kr. 597, vilket, då den föreslagna minimilönen överstiger den här gällande med 188 kronor, skulle göra en besparing för staden å 400 kronor för varje poliskonstapel.

Härjämte inbesparas stadsfiskalens lön som nu utgår med 2.700 kronor. Enligt förslaget skola nämligen stadsfiskalerna bli statsanställda och följaktligen helt avlönas av staten. Stadsfiskalens lön regleras därvid till 4.250 kronor. under något kortare övergångstid får emellertid staden fortfarande själv avlöna stadsfiskalen, men åtnjuter därvid bidrag av staten med en fjärdedel av lönen.

Besparingen för staden torde således komma att uppgå till sammanlagt omkring 5.000 kronor.

Såsom en fördel bör även räknas att förslaget genomför pensionering av polispersonalen med bidrag av statsmedel. Beträffande stadsfiskalen får staden icke någon utgift, enär han kommer att likställas med civila befattningshavare i stadens tjänst. Poliskonstapels årliga pensionsavgift beräknas till 252 kronor, därav belöper på kommunen 126, på befattningshavaren själv 84 kronor och på staten 42 kronor.

Poliskonstapel är skyldig att avgå vid 55 år, men hans tjänstetid kan, efter ansökan av vederbörande kommun, i särskilda fall av Konungens Befallningshavande utsträckas däröver ett år i sänder.

Hel pension erhålles efter 25 tjänsteår med 1.716 kronor om året.

Beträffande vid den nya organisationens genomförande befinliga polismän, för vilkas pensionering ännu icke blivit sörjt, kunna dessa intagas att uti ifrågavarande pensionskassa (folkskollärarnas pensionskassa) mot erläggande av retroaktiv engångsavgift. Av dessa engångsavgifter betalar staden hälften, befattningshavaren 1/3 och staten 1/6. I den mån engångsavgifterna anses betungande, medgives det, att dessa kunna beträffande staden få fördelas på ett lämpligt antal år, högst 30. Det kan härigenom hända att årlig amortering av engångsavgift äger rum även efter det pensionen börjat utbetalas.

Beträffande organisationen i övrigt bör här framhållas att skötseln av polisväsendet är avsett att helt övertagas av staten. För att kunna klargöra vad detta innebär, erinras om att polisväsendet redan nu står under statens kontroll, enär Konungens Befallningshavande är högsta polismyndighet i länet. Under Konungens Befallningshavande utövar i städerna magistraten skötseln av och tillsyn å polisväsendet. Magistraten har även att tillsammans med stadsfullmäktige, såsom anslagsbeviljande, ordna stadens polisväsende; och något ingripande från Konungens Befallningshavandes sida kan icke förekomma annat än om det undantagsvis skulle hända att någon stad lämnar så knappt anslag, stt dess polisväsende därigenom uppenbarligen försummas.

Enligt det föreliggande förslaget skall magistratens befattning med polisväsendet upphöra och överflyttas å en tjänsteman hos Konungens Befallningshavande, landsfogden, som förestår hela länets polis. Det blir således med landsfogden i stället för magistraten stadsfullmäktige få samarbeta i och för bestämmande av de anslag som erfordras för stadens polisväsende. Alla beslut, som fattas av stadsfullmäktige beträffande polispersonalens antal, utrustning eller avlöning eller annan fråga, som berör polisväsendets organisation skola underställas Konungens Befallningshavandes prövning. Finner Konungens Befallningshavande att staten icke fullgör sin skyldighet

ifråga om polisväsendet, skall Konungens Befallningshavande hos staden göra framställning om rättelse; och vidtages icke av Konungens Befallningshavande äskad åtgärd äger Konungens Befallningshavandes förelägga vite. Under landsfogden utövas befälet direkt av stadsfiskalen. En nyhet i förslaget är att landsfogden, om så prövas nödigt för uppehållande av ordningen å någon särskild plats i länet, äger tillfälligtvis dirigera poliskåren till tjänstgöring utom staden.

Såsom en följd av att poliskåren sålunda är ställd under landsfogden som högsta befäl under Konungens Befallningshavande, är föreskrivet att det är Konungens Befallningshavande, och således icke, som nu, magistraten som antager och entledigar polispersonalen.

Beträffande sättet för personalens anställande föreslås att denna antages till vidare, dock så att ordinarie polisman icke skall kunna från tjänsten skiljas annat än på grund av fel och försummelse i tjänsten, mindre gott uppförande eller olämplighet för tjänsten. Extra polisman kan avskedas när som helst, dock att, om extra polisman varit anställd i mer än två år, sådant skiljande ej får äga rum annat än för fel och försummelse o. d. samt när tjänst indrages eller skall ändras. Det är Konungens Befallningshavare som beslutar i alla sådana frågor.

Då polisman gör sig skyldig till förseelse, varå strängare disciplinstraff bör tillämpas, avgöres denna fråga av en för hela länet avsedd polisenämnd, som nestår av en av Kungl. Maj:t utsedd person, som är ordinarie domare och skall vara ordförande, samt två av landstinget utsedda personer, av vilka en skall vara lagfaren.

Då det gäller att fälla omdöme om förslaget i fråga om dess tillämpning på mindre städer som Lysekil, inställer sig spontant den reflexionen, att staten dock bjuder alldeles för litet som ersättning för vad städerna skulle få avstå från, om förslaget genomfördes. Det gäller ju här ingenting mindre än att städerna i visst avssende skola avstå från den sedan urminnes tider bestående och senast genom gällande kommunallagstiftning dem tillförsäkrade rätten att själva bestämma angående sina egna ordnings- och hushållsangelägenheter. Ty såsom ett sådant avstående måste det otvivelaktigt betraktas, om städerna gå med på att beslut, som fattas av stadsfullmäktige i polisfrågor, icke få taga åt sig gällande kraft förr än länsstyrelsen godkänt dem, samt att länsstyrelsen skall kunna framtvunga beslut, som röra sådana angelägenheter, genom föreläggande av vite. Vidare är det anmärkningsvärt att den av stadens innevånare valda magistraten frånges all ledning av polisväsendet, vilken i stället lägges i händerna på stadsfiskalen såsom varande ensam polischef på platsen, under kontroll av den hos Länsstyrelsen anställda landsfogden. Uti frågor rörande stadens polisväsende skulle således, enligt förslaget, Länsstyrelsen uppenbarligen icke komma att rådgöra sig med magistraten, utan med stadsfiskalen. Under sådana förhållanden torde med skäl kunna befaras att

synpunkter, som från den kommunala förvaltningens sida måste framhållas såsom berättigade, icke alltid skulle, såsom hittills skett, komma att vinna den förståelse hos den beslutande ämbetsmyndigheten, som de förtjäna. Såsom exempel kan erinras om den kombination, som i många mindre städer äger rum ifråga om polisbevakning och brandvaktstjänstgöring och som, därest en ämbetsmyndighet bleve allena bestämmande, nog komme att upphöra, med påföljd att särskild brandbevakning finge med ökade kostnader anställas.

Det torde föröfrigt icke utan skäl kunna befaras, att kostnaderna för polisväsendet i städerna, om det ställes under statens omedelbara ledning, kommer att genom tillämpningen av mera byråkratiska metoder ganska snart bliva väsentligt högre än kostnaderna enligt den nu gällande regimen, varigenom fördelen av statens bidrag till kostnaderna bortelimineras.

Bestämmelserna om att stadens poliskår skall kunna av befälet kommenderas till tjänstgöring å annan ort, där behov av förstärkning föreligger, böra icke heller stå emotsagda. Det kan visserligen invändas att detta gäller enstaka fall. Men i en mindre stad måste odast av kostnadsskäl poliskårens numerär så inskränkas att det endast kan anställas nätt och jämt vad som är nödvändigt för ordningens upprätthållande i det egna samhället. I den mån något tillfälle en eller flere konstaplar dirigeras till annan ort, måste alltså rubbningar uppstå, som vålla obehag och olägenheter. Det är icke säkert att den i Göteborg residerande landsfogden har förståelse härför.

Då man betänker att det bidrag till underhåll av stadens hela polisväsende, däri inbegripet ej blott avlöningar, utan även beklädnad, förbrukningsartiklar samt lokaler för poliskontor, arrest- och rannsakningshäkte, som enligt förslaget skall lämnas av staten, uppgår till blott omkring 5.000 kronor om året jämte ett mycket litet bidrag till pensioneringen, så kan man med skäl säga, att ett tillstyrkande av förslaget skulle kunna betraktas som liktydigt med att sälja sin förstfödslorett för en grynvalling. Denna liknelse gäller särskilt då man tänker på att förslaget i sig innebär ett partiellt nedbrytande av den kommunala självstyrelsens princip, vars tillämpning visat sig vara av det största värde för vårt lands kommunalförvaltning.

En omständighet, som vid bedömning av den föreliggande frågan är av största vikt att lägga märke till, är att det behov av en ny organisation av polisväsendet, som otvivelaktigt föreligger, kan sägas så gott som uteslutande gälla landsbygden. Städerna hava i allmänhet gjort vad som skäligen kan anses på dem ankomma; och det kan ucke rättvisligen påstås att någon försummelse i detta avseende ligger dem till last. Tvärt om torde förtjänsten om polisväsendets utveckling och framåtskridande i vårt land intill nuvarande tid vara uteslutande att tillskriva städerna, i synnerhet naturligtvis de större och medelstora. Staten har härutinnan uträttat mycket litet, vilket ju otvetydigt framgår av det allmänt erkända behovet på landsbygden, där staten hitintills

haft omvårdnaden om polisväsendet i motsats mot i städerna, där i allmänhet ingenting gjorts från statens sida. under de tjugu år, som Lysekil varit stad, har endast vid ett tillfälle biträde erhållits från statens sida eller år 1908, då i följd av här rådande osäkra förhållanden en polisstyrka från Göteborg dirigerades hit kostnadsfritt genom Konungens Befallningshavandes försorg. Från stadens sida har däremot vid åtskilliga tillfällen kostnadsfritt ställts polispersonal till förfogande för efterspanande av brottslingar från andra orter utom staden. Och under åtskilliga år har stadens polispersonal kostnadsfritt bitr. m. uppeh. Av ordningen i den närmast staden liggande landsbygden på grund av särskilda av Konungens Befallningshavandes för dem utfärdade förordnanden.

Det vill i anledning av vad sålunda anförts synas som om den omorganisation av polisväsendet, som ansetts böra äga rum, bort lämna städernas polisväsende oberört såsom varande på det hela taget tillfredsställande ordnat. Å andra sidan kan det ju icke bestridas att ett enhetligt ordnande av polisväsendet i hela riket genom statens övertagande av hela ledningen skulle medföra vissa fördelar. Men om statsmakterna anse att detta bör ske, så måste staten ifråga om sina uppoffringar för ändamålet sträcka sig i avsevärd mån längre än som kommit till synes i det föreliggande förslaget, om städerna rättvisligen skola kunna tvingas att avstå från den befogenhet med avssende å ifrågavarande förvaltning, som nu tillkommer dem.

I fråga om förslagets detaljer skulle åtskilligt vara att erinra, som emellertid i följd av det avståndstagande från förslagets huvudprinciper, som i det föregående kommit till synes, torde vara överflödigt att närmare gå in på. Dock bör det framhållas att någon anledning icke kan anses föreligga att frigöra magistraterna från varje slags befattning med polisen. Magistraternas medverkan torde nämligen vara särskilt nödvändig vid ett stadsövertagande såsom egnad att utöva en medlande uppgift mellan, å ena sidan, länsstyrelsen och å andra sidan kommunalförvaltningen.

Det förtjänar även att anmärkas att pensionsåldern för poliskonstapeln, 55 år, är för låg och synes böra utsträckas till 60 år, med rätt dock för befattningshavare att på grund av uppkommen otjänlighet för tjänsten åtnjuta tidigare pensionering.”

Sedan detta förslag lästs, beslöto stadsfullmäktige enhälligt, på förslag av herr ordföranden, som framhöll förslagets förtjänstfulla avfattning, att antaga detsamma att såsom stadsfullmäktiges eget yttrande i ärendet avgivas, vadan stadsfullmäktige sålunda beslutit avstyrka förslaget om nämnda omorganisation upphöjande till lag.

1923-03-23 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 26 (avskrift KJ):

Från Statens arbetslöshetskommission förelåg skrivelse rörande till staden erbjuden fri stenleverans för Landsväggatans stensättning jämte följande skrivelse i ärendet från drätselkammaren:

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 31 januari 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren och Mattsson samt stadsingenjören Lundgren.

Vid protokollet undertecknad sekreterare.

§ 20. Den 29 november 1922 tillskrev drätselkammaren Statens arbetslöshetskommission med anhållan att med en fjärdedel under vartdera av åren 1923, 1924, 1925 och 1926 få utföra arbetet med Landsväggatans stensättning, vartill staten skulle fritt leverera den behövliga gatstenen.

Från nämnda kommission hade svar anlämt, vilket nu förelåg, och varav framgick, att kommissionen ej kunde tillmötesgå så lång utsträckning av arbetstiden, men medivit arbetets utsträckande under åren 1923 och 1924, och att staden finge ändra kontraktsförslaget sålunda,, att stenmassorna nedsättas till de kvantiteter staden behöver för ändamålet under sistnämnda tid.

Stadsingenjören hade upprättat förslag å bemälda arbete, vilket förslag även förelåg.

Efter en stunds diskussion beslöt drätselkammaren att med ärendet ingå till stadsfullmäktige och där tillstyrka följande:

Att staden emottager ungefär hälften av den ursprungligen sålunda erbjudna fria stenleveransen och skulle värdet av denna nedsatta stenkvatitet uppgå till cirka 25.000:- kr., och att drätselkammaren måtte bemyndigas att underteckna kontrakt för denna leverans.

Att stenen användes för Landsväggatans stensättning från slutet av Kungsgatan till närheten av Hällegårds stenhuggeri, och att Landsväggatan utlägges i enlighet med det av stadsingenjören upprättade förslaget, vilket även innefattar att trottoar med 3 m. bredd skall utläggas mellan Kungsgatans slut och Södra Kvarngatans utmynnande i Landsväggatan.

Att ovannämnda gatuarbeten utföras såsom nödhjälpsarbeten under åren 1923 och 1924 för en kostnad av cirka 35.000:- kronor, vartill kommer en kostnad av cirka 3.000:- för stenfrakt, således tillsammans cirka 38.000:- kronor.

För ändamålet skulle således för vartdera av åren 1923 och 1924 behövas omkring 19.000:- kronor, och beslöt kammaren föreslå stadsfullmäktige, att för

i år därför tages i anspråk det belopp av 10.000:- kronor, som är upptaget i årets utgifts- och inkomststat för eventuella gatu- eller andra arbeten, och att resten, 9.000:- kronor, anvisas att utgå av medel anslagna för oförutsedda utgifter i årets utgifts- och inkomststat, samt beträffande utgifter för samma arbete under år 1924, att 19.000:- kronor upptages i sistnämnda års utgifts- och inkomststat för uttaxering.

Tillika beslöt drätselkammaren föreslå, att stadsfullmäktige ingå till byggnadsnämnden med begäran, att åtgärder vidtages för den ändring av stadsplanen, som kan vara erforderlig för vinnande av behövlig rätning av Landsväggsgatan vid handlanden Carl Johanssons fastighet.

Dessutom beslöt kammaren uppdraga åt herr Mattsson att underhandla med handlanden he Carl Johansson om ordnandet av tomtförhållandena mellan honom och staden.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas

AXEL HOLMQVIST.”

Sedan handlingarna i ärendet lästs, vidtog diskussionen, varunder följande talare yttrade sig:

Herr vice ordföranden: Att saken äntligen efter långa underhandlingar fortskridit dithän, att den nu föreligger för stadsfullmäktiges behandling, och att drätselkammaren från början sagt ifrån till vederbörande statsmyndighet, att kammaren ej vill hos stadsfullmäktige begära ett så stort belopp som 62.000 kronor på en gång, vilket var den summa, som erfordrades i arbetskostnader för Landsväggsgatans stensättning, om staden skulle hava emottagit den ursprungligen erbjudna storleken av stenleveransen.

Nämna kommission hade emellertid efter påverkan från de båda riksdagsmännen i staden ingått på att lämna staden medgivande att låta ifrågavarande arbete utföras under åren 1923 och 1924, och finge staden då för att kunna bestrida arbetskostnaderna nedsatt de ursprungligen utlovade kvantiteterna sten sålunda, att från Statens stencentral fritt leverans 4.500 kvadratmeter, storgatsten, 3.000 kvadratmeter. Smågatsten, 8 x 10, och 600 lm så kallad liggsten, vilka partier tillsammans skulle representera ett värde enligt i Lysekil gällande pris av 25.420 kronor, mycket lågt räknat.

Stenen finge dock endast användas för Landsväggsgatan.

Visserligen kan det förefalla att dessa arbeten tillskynda staden en mycket stor utgift, men de komma dock att i jämförelsevis stor utsträckning kunna bereda sysselsättning åt arbetslösa. Dessutom får man ock taga hänsyn till, att om Landsväggsgatan nu blir så väl iordningställd, så kommer den att under 25 å 30 år framåt kräva litet eller intet underhåll. Det kostnadsförslag som upprättades år 1921 för gatans makadamisering slutade på ett belopp av 13.000 kr., och om detta arbete utförts, hade man nog årligen sedan fått en underhållskostnad av cirka 1.000 kronor.

Det vore nog ej klokt att nu avvisa den från staten således erbjudna hjälpen, synnerligen som staten ställt sig synnerligen välvillig gentemot vårt samhälle med hänsyn till understödjande av nödhjälpsarbeten.

Arbetet med uppförande av pir i norra hamnen är ju ock ett för staden betydelsefullt arbete, och man får hoppas, att även detta arbete måtte kunna medelst hjälp av statsmedel, dock bör denna fråga ej sammankopplas med den föreliggande. Villkoret för landstingsbidrag till nämnda arbete är ju att detsamma påbörjas före den 1 instundande mars, en sak som man dock nu ej kunde hoppas på.

Yrkade bifall till drätselkammarens föreliggande förslag i ärendet, och att stadsfullmäktige måtte hos landstingets förvaltningsutskotts finansavdelning hemställa, att den del, 6.500 kronor, av det till Lysekils stad beviljade landstingsanslaget för uppförande av hamnpir eller vågbrytare i norra hamnen må få, om ifrågavarande arbete ej kommer att kunna påbörjas så tidigt som för den 1 instundande mars, användas som bidrag till nödhjälpsarbeten för Landsväggsgatans stensättning.

Herr Ekblad fann det nog vara bra att få bemälda gata stensatt, men påvisade att många lika nödvändiga gatuarbeten få stå tillbaka av att staden saknar pengar att bestrida kostnaderna med.

Som ett starkt skäl för att bevilja medel för Landsväggsgatans stensättning har det ju framhållits, att staden få så mycket sten gratis till arbetet, men frågan är ock, om man för ett kommande år ej blir tvungen höja uttaxeringen, då arbetskonflikter med därav följande mindre skatteintäkter kunna väntas uppstå, och man måste med tanke på dylika eventualiteter vara försiktig och söka undvika utgifter, som ej äro ofrånkomliga.

Ansåg att man kunnat nöja sig med att makadamisera gatan, och med den sedan år från år skötes, så behövdes det ej att företaga det nu planerade, omfattande och dyrbara arbetet och framhöll, att de påtänkta arbetena i norra hamnen vore, åtminstone från stadsekonomisk synpunkt betraktat, vida viktigare än ifrågavarande gatuarbete.

Talaren hade dock inte särskilt yrkande i ärendet.

Herr Luckey talade för bifall till drätselkammarens förslag i ärendet.

Herr Tinggren påpekade, att drätselkammaren noga övervägt saken, innan den med tillstyrkan om arbetets utförande överlämnats till stadsfullmäktige, och att kammaren säkerligen ej skulle hava förordat ett så dyrbart arbetes utförande, om staten ej velat lämna ett så kraftigt bidrag.

Det tråkiga härvidlag vore ju, att man för ändamålet måste använda medel, vilka så ytterst väl hade behövts till bestridande av kostnaderna för andra synnerligen behövligen gatuarbeten.

Ville, i likhet med herr vice ordföranden, påpeka, att makadamisering av gatan, även om den för tillfället hade blivit en jämförelsevis lindrig utgift, i längden skulle, genom det dryga årliga underhållet, ställa sig ekonomiskt ofördelaktigt.

Herr Källén delade den uppfattningen att det icke vore tilltalande, att det planerade arbetet med Landsväggsgatan komme att medföra den verkan, att medel undandrogos för andra gator, som tarva förbättring, och att det skulle verka mycket nedslående, om man för år 1924 höja uttaxeringen, men likväl kunde man ej stå till svars för att vägra bifall till drätselkammarens föreliggande framställning, ty om arbetslösheten i samhället skulle tilltaga, så behöves så nödvändigt något tillgängligt arbete att sysselsätta de arbetslösa vid.

Då överläggningen förklarats avslutad, beslöto stadsfullmäktige, utan votering, att bifalla drätselkammarens förslag i ärendet med det av herr vice ordföranden yrkade tillägget rörande användningen av ovannämnda landstingsanslag. Detta beslut innefattade ock sådan framställning till byggnadsnämnden rörande ändring av stadsplanen såsom ovan nämnts.

Denna paragraf förklarades genast justerad.

1923-03-22

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 34 (avskrift KJ):

Utdrag av magistratens protokoll för den 21 dennes föredrogs, och framgick därav, att efter skedd sammanräkning för utseende av ledamot i stadsfullmäktige efter fru Anna Berger, som genom till stadsfullmäktige ställd av herr ordföranden i stadsfullmäktige till magistraten överlämnad skrivelse av sagt sig uppdraget, skolkökslärarinnan fröken Ingrid Wallentin befunnits komma fru Berger närmast i röstetal och sålunda förklarats vald till stadsfullmäktig för tiden till och med den 31 december 1926.

Skrivelsen lades till handlingarna.

Herr ordföranden uttalade stadsfullmäktiges tack till fru Berger för den stora intresse hon visat för kommunala angelägenheter den tid hon tillhört stadsfullmäktige och beklagade, att hon på grund av känd anledning ej längre önskade tillhöra denna representation.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 38 (avskrift KJ):
Val förelågo till de kommunala befattningar som blivit lediga efter avlidne bankdirektören herr Ragnar Berger, och hade valkommittén upprättat förslag till dessa befattningars återbesättande.

Valen, som nu företogs utföllo i enlighet med valkommitténs föreliggande förslag sålunda:

Ledamot i kommunala mellanskolans styrelse t. o. m 1926: Herr borgmästaren Axel Sundberg.

Ledamot i kommunala mellanskolans terminsavgiftsnämnd för år 1923: Herr borgmästaren Axel Sundberg.

Ledamot i handels- och sjöfartsnämnden t. o. m. 1924: Disponenten herr Ludvig Andersson.

Ledamot i kommittén för länets sjukupptagningsanstalt härstädes, obest. Tid: Hälsovårdstillsyningsmannen herr Aug. Berger.

Suppleant för gode män för tillsyn över förmyndarskap t. o. m. 1924: Handlanden herr Fritz Olsson.

Stadens ombud vid bolagsstämmor år 1923 med Lysekils Järnvägsaktiebolag: Riksdagsmannen, redaktören herr Axel Ljungberg och till hans suppleant fabrikören herr August Mattsson.

Stadens ombud vid bolagsstämmor år 1923 med Lysekils Nya Badhus AB: Herr kontraktsprosten Fritz Lüscher.

Ledamot i kommittén för införande av adressnummer i staden: Hälsovårdstillsyningsmannen herr Aug. Ehnberg.

Ledamot i kommittén för Slättens införlivning: Herr borgmästaren Axel Sundberg.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 39 (avskrift KJ):
Genom föreliggande skrivelse avsade sig fru Anna Berger ledamotskapet i fattigvårdsstyrelsen från och med februari månads utgång.

Stadsfullmäktige beslöt enhälligt att godkänna avsägelsen.

I enlighet med från valkommittén inkommet förslag valdes i fru Bergers ställe lärarinnan fröken Hulda Andersson för tiden t. o. m. 1926 års utgång.

Då fröken Andersson hittills varit suppleant i nämnda styrelse hade valkommittén som ny dylik suppleant för tiden t. o. m. 1926 års utgång föreslagit fru Clara Ljunggren, och utföll detta val i enlighet härmed.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 44 (avskrift KJ):
Följande skrivelse från drätselkammaren rörande tomtförsäljning m. m. förelåg:

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens sammanträde den 28 februari 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Tinggren och Mattsson samt stadsingenjören Lundgren.

Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 36. F. Mästerlotsen herr Fritz Hörman, anhöll genom föreliggande skrivelse dels att få friköpa ett område betecknat med A enligt ansökningen bifogad kartskick, vilket område innehåller en areal av cirka 285 kvadratmeter, avsett att tillsammans med förut inköpt område bilda tomten n:o 1 inom kvarteret ”Svalan”, dels att staden måtte köpa ett sökanden tillhörigt område, vilket enligt nämnda kartskick är betecknat med B och innehåller en areal av cirka 57 kvadratmeter.

Byggnadsnämnden, dit herr ordföranden i drätselkammaren remitterat ansökningen, hade beslutit att tillstyrka dels ifrågasatt försäljning till sökanden, dels att staden köper bemälda markstycke av sökanden, allt i enlighet med förslagen enligt berörda skiss.

Drätselkammaren beslöt enhälligt att hos stadsfullmäktige begära bemyndigande dels att få göra nämnda försäljning till herr Hörman för ett pris av åtta (8) kronor och 50 öre per kvadratmeter. Dels att av herr Hörman få köpa ovannämnda markområde å cirka 57 kvadratmeter för samma pris per kvadratmeter. Som å det till försäljning till herr Hörman nu ifrågasatta området.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.

Herr Hörman meddelade samtidigt i skrivelse, att han ej ville betala mer än högst 6 kronor per kvadratmeter för nämnda tomt.

Dessutom berörde herr Hörman i samma skrivelse frågan om arrende av ett markstycke intill ovannämnda område, under framhållande av, att han ej kunde arrendera det endast tills vidare med 6 månaders uppsägning, såsom drätselkammaren beslutit enligt sitt protokoll för den 28 sistlidne februari för en tid av tio år.

Herr vice ordföranden framhöll, under yrkande om bifall till drätselkammarens föreliggande förslag i ärendet, att man inom kammaren varit fullt enig om lämpligheten av det enligt kammarens skrivelse föreslagna tomtpriset, och att staden icke kunde binda sig vid att bestämma arrendetiden för ovannämnda område, som enligt den fastställda stadsplanen är utlagt till allmän plats, annorlunda än drätselkammaren beslutit.

Herrar Luckey och Wallin ansågo och det av drätselkammaren föreslagna tomtpriset lämpligt.

Stadsfullmäktige beslöt enhälligt att bifalla drätselkammarens föreliggande förslag i ärendet så ock att avslå herr Hörmans begäran om utsträckt arrendetid för nämnda område.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 46 (avskrift KJ):
Från drätselkammaren förelåg en så lydande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 15 mars 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren, Mattsson och Thorsson samt stadsingenjören Lundgren.
Vid protokollet, undertecknad sekreterare.

§ 39. Då stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 30 juli 1918, § 125 i protokollet, medger Lysekils Mek. Verkstads rätt att få inköpa ett område av stadens mark mellan kyrkogården och Kålholmarna, så skedde detta med villkor så lydande:

”och under förutsättning att Lysekils Mek. Verkstads Aktiebolag använder marken för det i ansökningshandlingen uppgivna ändamålet, vilket förhållande bör anses vara styrkt med uppvisande av kontrakt angående dockanläggning.”

Då emellertid nu snart fem år äro gångna utan att något åtgjorts i saken, och allt talar för att ej heller något kommer att åtgärdas för realiserandet av projektet i

fråga, så kan det ej vara förenligt med stadens intressen att i fortsättningen hava markområdet, vilket när som helst kan behövas för andra ändamål, bundet.

Drätselkammaren hemställer därför, att stadsfullmäktige, på grund av vad ovan nämnts, måtte besluta att upphäva sitt beslut av nämnda dato, evad det rör ifrågavarande markområde.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.”

Herr vice ordföranden yrkade bifall till framställningen på grund av i skrivelsen anförda skäl.

Dessa yrkande beslöto stadsfullmäktige enhälligt bifalla.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 47 (avskrift KJ):
Från magistraten förelåg följande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet hos magistraten i Lysekil den 12 mars 1923.

§ 22. Sedan till magistraten inkommit en framställning från drätselkammaren angående vissa ändringar uti de för staden gällande ordningsföreskrifterna för utövande av yrkesmässig slakt m. m., av länsstyrelsen fastställda den 29 mars 1906, så hade detta ärende remitterats till stadens hälsovårdsnämnd för avgivande av yttrande.

Härefter hade nämnden till magistraten inkommit med det infordrade yttrandet, som innefattades i § 16 av nämndens protokoll för den 1 mars 1923.

Sedan yttrandet blivit läst antecknades, att nämnden föreslagit, att 8 och 9 §§ uti ifrågavarande ordningsföreskrifter skulle utgå och ersättas med följande bestämmelser:

”§ 8. Undersökning av köttvaror för utrönande av huruvida de äro till människoföda tjänliga verkställes å stadens besiktningsbyrå mot avgifter, som fastställas av Hälsovårdsnämnden.

§ 9. 1:o) Köttvaror få icke å stadens torg eller annan allmän plats försäljas annat än i ostyckade hela, halva eller fjärdels djurkroppar.

2:o) Vid torgföring och försäljning av varor, som i mom. 1 sägs, skola dessa vara fullständigt skyddade dels mot damm och smuts genom rena skynken av vitt linne eller bomullstyg samt dels mot solhetta och nederbörd genom

pressenningar eller dylikt. Varorna få icke, då de salubjudes, placeras på marken.

3:o) Forsling av köttvaror bör helst ske i snygga, för ändamålet inredda slutna oljemålade fordon eller i täckta kärl lätta att rengöra; i annat fall skola de under forslingen vara skyddade på sött i mom. 2 sägs. Varorna får ej läggas tillsammans med hudar, inälvor, huvud och fötter av slaktade djur m. m. och få ej ligga på underlag av hö, halm, trasmattor, hästtäckan eller dylikt.

4:o) Dragkärror och tråg, som av slaktare och köttvaruhandlare användes vid varornas kringförande, skola vara målade i ljus oljefärg och varorna på lämpligt sätt övertäckta”.

Efter föredragning härav beslöts, att magistraten skulle föreslå stadsfullmäktige att antaga nämnda ändringar och söka länsstyrelsens fastställelse å desamma. Som ovan.

På magistratens vägnar:
AXEL SUNDBERG.

Härjämte förelåg utdrag av hälsovårdsnämndens protokoll för den 1 dennes innefattande dels den från drätselkammaren gjorda hemställan till magistraten om sådan omarbetning av för kötthandeln på stadens torg gällande föreskrifter, att köttvagnarna måtte kunna anskaffas, så och drätselkammarens meddelande om att den ej efter den 31 dennes tillåter att bemälda vagnar, då de ej användas för torghandel, placeras på någon staden tillhörig mark, dels hälsovårdsnämndens beslut i ärendet med magistratens ovannämnda skrivelse.

Under den i ärendet uppkomna diskussionen yttrade sig följande talare:

Herr Ehnberg: Då samhället nu fått en saluhall utan att därför hava gjort någon som helst ekonomisk uppoffring, böra stadens myndigheter göra allt vad de kunna för att komma ifrån att kött behöver styckas och säljas från vagnar på torget. Yrkade bifall till magistratens föreliggande förslag.

Herr vice ordföranden ansåg det ur många synpunkter önskvärt, om köttvagnarna kunde komma bort från salutorget, vilket nu i följd av saluhallens inrättande läte sig göra, och understödde herr Ekbergs yrkande samt yrkade även bifall till drätselkammarens förslag rörande förbud mot placering av nämnda vagnar på staden tillhörig mark de tider, då de ej användas för torghandel.

Herr Tinggren understödde så väl herr Ehnbergs som herr vice ordförandens yrkanden.

Herr Ekblad framhöll, att vederbörande myndigheter måtte tillse, att även torghandeln med ost och korv, vilken några av stadens handlare bedriva på salutorget, även måtte förbjudas.

Herr borgmästaren Sundberg upplyste om, att ifrågavarande ordningsföreskrifter även innefatta charkuterivaror.

Herr Luckey bragte på tal den försäljning av fisk på stadens gator och allmänna platser, vilken kan anses synnerligen olämplig och uttalade förvåning över att denna försäljning fine bedrivs på sådant sätt. Understödde i övrigt de i ärendet gjorda yrkandena.

Herr borgmästare Sundberg meddelade frågan om dylik fiskförsäljning varit föremål för behandling såväl av hälsovårdsnämnden som av magistraten, men man hade dock låtit saken bero på grund av hänsyn till att det vore fattigt folk, som för sitt uppehälles skull dreve denna handel.

Herr Tinggren fann dessa öppna fiskaffärer mindre behagliga, men man kunde dock ej med fog påstå dem vara från hygienisk synpunkt skadliga.

Efter slutad överläggning beslöto stadsfullmäktige bifalla de sålunda föreslagna ändringarna av ifrågavarande ordningsföreskrifter samt att genom magistraten söka Konungens befallningshavandes i länet fastställelse å densamma.

1923-03-22

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 52 (avskrift KJ):
Från Lysekils Nya Badhus Aktiebolag hade genom magistraten en så lydande skrivelse inkommit.

”Till Stadsfullmäktige i Lysekil.

Under de tre sista åren har Lysekils Nya Badhusaktiebolags rörelse gått med mycket stor förlust, som huvudsakligast berott på de svårigheter, som vållats av den stora världskrisen. Bland dessa svårigheter må särskilt nämnas den livliga frekvensen av utländska badorter, som möjliggjorts gen den låga utländska valutan.

Bolaget har härigenom kommit i den ställningen, att det för rörelsens fortsatta bedrivande är oundgängligen nödigt att anskaffa nytt kapital.

I följd härav har på extra bolagsstämma den 29 sistlidne januari beslutats att öka bolagets till 152.000 kronor uppgående aktiekapital genom utsläppande av nya aktier med företrädesrätt till belopp av högst 100.000 kronor.

Då bolagets styrelse nu skall bringa detta beslut till verkställighet, har bolaget uppenbarligen att, i och för erhållande av aktieteckning, i främsta rummet vända sig till sådana enskilde personer eller institutioner, som äro intresserade av att badortsrörelsen härstädes uppehålls.

Ett sådant intresse och därtill ett mycket livligt sådant måste utan tvivel förutsättas hos Lysekils stad.

Under de gångna åren har tillfölje badortsrörelsen avsevärda inkomster tillförts stadens innevånare, särskilt köpmännen och fastighetsägare i de delar av staden, där badgästuthyrning förekommer.

Som en särskilt stor vinst av badortsrörelsen kan också räknas att staden fått sitt badväsende ordnat utan den ringaste kostnad för staden. I andra samhällen av Lysekils storlek samt även i mindre samhällen har, där det ej skett på frivillighetens väg, genom hälsovårdsmyndigheterna framtvingsats inrättningar för tillhandahållande av varm- och kallbad, och hava kommunerna därvid fått ikläda sig mycket stora kostnader. Enbart ett varmbadhus här i staden skulle alldeles säkert icke kunna komma till stånd utan en uppoffring av minst 100.000 kronor, en utgift som besparas så länge badbolaget fortsätter sin rörelse.

Till nu antydda fördelar kommer den intellektuella behållning, som kommer stadens innevånare till del genom beröringen med de många, som vill besöka badorten.

Under sådana förhållanden skulle ett nedläggande av badortsrörelsen utan tvivel komma att medföra en avsevärd tillbakagång för samhället och dess innebyggare.

Styrelsen vågar i anledning härav ifrågasätta en mera avsevärd aktieteckning från stadens sida och tror jag därvid kunna utlova att, om staden skulle besluta sig för en sådan, bereda plats i styrelsen för någon stadens representant.

Fördelen därav att staden blir mera intresserad av bolaget och dess skötsel än som hittills varit fallet, ligger i öppen dag. I mindre städer, där en större badortsrörelse drives, borde staden t. o. m. vara ägare av badorten, något som är mycket vanligt utomlands och ju även bör förekomma hos oss såsom i Varberg och Södertelje.

Det är att beklaga, att under Lysekils badanstalts tidigare skeden något vidare samarbete emellan samhället, som sådant, och badorten icke ägt rum. Detta förhållande torde nog böra tillskrivas fel från bägge parternas sida.

Om emellertid staden, som redan är delägare i bolaget genom den Murrayska donationen, nu ökar sitt inflytande genom teckning av nya aktier och erhåller del i ledningen av bolagets skötsel, kommer helt visst förhållandet att bli annorlunda. Genom en samverkan mellan staden och bolaget skall detta sistnämnda vinna den styrka, som erfordras för att kunna driva och utveckla sin rörelse till gagn för samhället och dess innevånare.

Styrelsen har för avsikt att genom en del nya anordningar och ett avsevärt nedsättande av priserna på inskrivningsavgifter, bad och rum samt billigare måltidsinackordering å badrestauranten söka till badorten draga en bredare publik än som tidigare sökt sig hit; och kommer i fråga om reklamen icke något att försummas.

Det är att hoppas att den stora ström av främlingar, som väntas hemma att besöka jubileumsutställningen i Göteborg under instundande sommar, även skall komma västkustens badorter till del samt att dessa besök skola bli fruktbarande ifråga om badortens frekvens i framtiden.

På grund av vad sålunda anförts, får Styrelsen, med översändande av en avskrift av styrelsens förvaltningsberättelse för år 1921 och bolagsstämmoprotokollet den 20 jan. 1923, härmed hemställa.

Att stadsfullmäktige måtte besluta att av de preferensaktier i Lysekils Nya Badhusaktiebolag, som enligt bolagsstämmans beslut den 20 jan. 1923 skola utsläppas, teckna ett belopp av 20-25.000 kronor.

Lysekil den 10 mars 1923.

För Lysekils Nya Badhusaktiebolag.
AXEL SUNDBERG. MAGNUS RADHE.”

Sedan handlingarna i ärendet lästs, yttrade sig nedannämnda talare under den uppkomna diskussionen.

Herr ordföranden framhöll, att drätselkammaren ej behandlat frågan, varför beslut i dag ej kan fattas, men att det dock vore önskligt höra stadsfullmäktiges mening, innan drätselkammaren upptog frågan till behandling.

Herr vice ordföranden: Skäl finnas såväl för som emot dylik aktieteckning från stadens sida, och man kan icke frånga att badhusbolagets rörelse tillfört staden penningar. Frågan är dock rätt ömtålig på grund av stadens ansträngda ekonomi.

Herr Tinggren: Att företaget har en viss betydelse för samhället kan ej bestridas, men ledningen av detsamma bör läggas på annat sätt än hittills.

Framhöll, att staden redan offrat mycket för badorten och förebrådde bolaget för bristande klartänkthet och organisationsförmåga, samt att anordningarna vid detsamma varit sådana, att det icke vunnit någon popularitet från stadsbefolkningens sida.

Herr Mattsson hade fått det intrycket vid genomgåendet av tablån för badhusbolagets ekonomiska ställning att den eventuella hjälp staden kunde bisträcka med i form av aktieteckning ej hade mycket att betyda med hänsyn till att hjälpa bolaget.

Herr Ekblad delade denna uppfattning.

Herr ordföranden framhöll, att om staden skulle teckna aktier i badhusbolaget borde det ske under villkor, att staden återfinge det område vid Rosviksgatan, vilket tillhör badhusbolaget. Föreslog ärendets remiss till drätselkammaren.

Herr borgmästaren Sundberg: På senaste tiden har man måst tänka på samhället med bekymmer, ty det visar tydlig tillbaka gång år för år. detta gäller ej så mycket invånareantalet, vilket på senare tid betydligt sjunkit, som fast mera rörelsen i staden, ty på alla områden, utom konservindustrin, är det stagnation. Stenindustrin ligger nästan nere, inom verkstadrörelsen är driften betydligt inskränkt, och ingen vet hur det i framtiden kan gå med denna rörelse. Handeln med skärgården hotar att alltmera avtaga. Skulle nu även badortens verksamhet nedläggas, skulle det betyda en ytterligare tillbakagång för staden. Badhusbolagets ledning har nog ej alltid uppträtt som den bort mot stadens invånare, men detta är en kvarleva sedan äldre tid, och dessa förhållanden hava nog ändrats till det bättre under de senaste åren.

Badortens tillvaro har säkerligen sin stora betydelse för staden, och om det nuvarande badhusbolaget skulle nödgas upphöra och ett nytt sådant bildas, kunde det hända, att detta nya bolag finge intressen, som vore främmande för samhällets.

Herr Otto Olsson betonade, att det vore härvidlag ej endast gällde en stor utgift för staden utan ock, var man skulle skaffa medel därtill.

Herr Luckey fann frågan mycket kinkig, och att det ej bleve lätt för drätselkammaren att taga ställning till densamma.

Herr Björsell anslöt sig till det av herr ordföranden framkastade förslaget beträffande nämnda villkor, då ifrågavarande område i en framtid kunde bliva värdefullt för staden.

Herr Ehnberg ansåg att staden omöjlig hade råd att i detta fall teckna så stort belopp som 25.000:- kronor, varför sådan teckning, om den är ofrånkomlig, borde begränsas till 10.000:- kronor.

Då överläggningen förklarats avslutad, beslöto stadsfullmäktige att remittera ärendet till drätselkammaren.

1923-03-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 59 (avskrift KJ):
Göteborgs stad inbjöd genom föreliggande skrivelse Lysekils stad att utse en representant att närvara vid jubileumshögtidligheterna i Göteborg den 8 instundande maj.

Stadsfullmäktige beslöto att till dylik representant utse sin ordförande, herr kontraktsprosten Fritz Lüscher, och till hans suppleant stadsfullmäktiges vice ordförande, direktören herr John Sterner.

Götes Matvaruaffär.
Inneh. Göte W. Andersson.
Landsväggsgatan 17.
Lysekil.
Tel. 325.

Företaget startades år 1923 av fru Ingrid Andersson, men då i ganska blygsam omfattning. Rörelsen har dock under årens lopp utvidgats, och företogs en nybyggnad år 1938 för tillverkning av charkuterivaror. Fastigheten är uppförd i två våningar av betong och inrymmer fabrikslokaler. Fullständigt modern och tidsenlig maskinell utrustning finnes i såväl affär som fabrik. Tre avdelningar finnas speciellt för charkuteri, speceri och mjölkförsäljningen. Tre personer äro anställda i företaget. Innehavaren, som övertog rörelsen 1940, är medlem och kassör i Lysekils segelsällskap och tillhör Lysekils Köpmannaförening.
Göte W. Andersson är född den 23 januari 1915 och son till lokföraren Olof Andersson o. h. h. Ingrid Andersson.

1923 Fru Ingrid Andersson startar matvaruaffär på Landsväggsgatan 17. (Sveriges Privata Företagare Bohuslän, sid 329)

1923-04-.. Skandiaverken tvingas i likvidation och Lars Laurin får lämna företaget. Första världskriget och den därpå följande depressionen har slagit sönder företagets ekonomi. Företagets verksamhet fortsätter i Göteborgs Banks regi.
(Skandiaverken, sid 28) (LP 2003-08-04) (Träbiten/72, sid 10) (Vikarvets museum)

1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 63 (avskrift KJ):

Herr ordföranden hälsade den nyvalde ledamoten fröken Ingrid Wallentin, välkommen till stadsfullmäktiges förhandlingar.

1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 64 (avskrift KJ):
Herr ordföranden meddelade, att han i följd av att Lysekil nu varit stad i tjugo år gått i författning om att anskaffa porträtt av de förutvarande trenne ordförandena i stadsfullmäktige, vilka porträtt skola uppsättas i stadsfullmäktiges sessionssal.

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt att godkänna ifrågavarande åtgärd.

Även meddelade herr ordföranden, att Bohusläns städer skulle förena sig om att anskaffa och till Göteborgs stad vid dess jubileumshögtidlighet den 8 instundande maj överlämna en textad adress, och skulle Lysekils stad bidra med ett mindre belopp för ändamålet, och beslöto stadsfullmäktige enhälligt att godkänna detta deltagande och den därmed förknippade utgiften.

1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 65 (avskrift KJ):
Den 22 nästlidne mars under § 52 i protokollet beslöto stadsfullmäktige att till drätselkammaren för dess yttrande remittera framställning från Lysekils Nya Badhus Aktiebolag om att staden måtte teckna preferensaktier i badhusbolaget.

Med anledning härav förelåg följande skrivelse från drätselkammaren.

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 21 april 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren, Mattsson och Thorsson samt stadsingenjören Lundgren.

Vid protokollet undertecknad sekreterare.

§ 56. Stadsfullmäktige beslöto vid sitt sammanträde den 22 nästlidne mars att till drätselkammaren för dess yttrande remittera Lysekils Nya Badhus Aktiebolags framställning om att staden måtte teckna preferensaktier i badhusaktiebolaget.

Efter en stunds överläggning beslöt drätselkammaren att till stadsfullmäktige avgiva följande yttrande i ärendet.

Ehuru väl drätselkammaren gärna erkänner att Lysekils Badhusbolags rörelse har en för samhället i många avseenden viss betydelse, och att en nedläggning av denna rörelse från många synpunkter sett vore att beklaga, så har drätselkammaren dock vid behandling av ärendet ej kunnat finna att bolaget med den skuldbörda dess räkenskaper utvisa skulle kunna få något varaktigt gagn av en nyteckning av aktier på så sätt bolaget nu tänkt sig.

Det förefaller drätselkammaren som om en rekonstruktion av bolaget är ofrånkomlig. Grunderna varpå detta skall ske tillhör det ej drätselkammaren att yttra sig om, men när en rekonstruktion skett, och företagets ekonomiska bärkraft därigenom stabiliserats, då anser drätselkammaren, att staden, därest dess finanser det medgiva, eventuellt bör träda emellan med teckning av aktier i företaget. Beloppets storlek kan i så fall mycket komma att bero på det tillmötesgående bolaget kommer att visa gentemot stadens önskemål att för stadens hamnområde få återförvärva den strandremsa med vattenrätt, som bolaget äger, och som är belägen mellan Curmanska villan och båthamnen utmed Rosviksgatan.

På grund av vad ovan anförts måste drätselkammaren beklagligtvis för närvarande yrka avslag på framställningen om att staden nu måtte teckna aktier i Lysekils Nya Badhus Aktiebolag.

Denna paragraf förklarades genast justerad.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.”

Sedan denna skrivelse lästs, yttrade herr Brännberg, att motiveringen i drätselkammarens yttrande icke måtte ingå i det beslut stadsfullmäktige i dag komma att i ärendet fatta, så att man ej gäve något som helst löfte på förhand om framtida dylik aktieteckning.

Herr vice ordföranden ansåg, att drätselkammarens förslag ej innebure något för stadsfullmäktige bindande i sagda fall och yrkade bifall till förslaget.

Herr Ljungberg förklarade sig beredd ingå för konsekvenserna av bifall till drätselkammarens uttalande i saken och understödde herr vice ordförandens yrkande.

Stadsfullmäktige beslöto utan votering att bifalla drätselkammarens förslag i ärendet.

1923-04-25

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 66 (avskrift KJ):
Genom magistraten hade länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län begärt stadsfullmäktiges yttrande över skolkommissionens betänkande V med organisatoriska och ekonomiska utredningar, och beslöto stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 22 nästlidne mars under § 53 i protokollet uppdraga år herr ordföranden i stadsfullmäktige att upprätta förslag till dylikt yttrande, vilket nu förelåg och var av följande lydelse:

Av skolkommisionens betänkande V med organisatoriska och ekonomiska utredningar, som Lysekils stadsfullmäktige anmodats avgiva utlåtande över, framgår, att kommissionen såsom läroverksorter upptagit samtliga orter, å vilka den 31 dec. 1921 funnos allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och statsunderstödda privatläroverk, och att i enlighet härmed föreslagits upprättandet i Lysekil av en statens samrealskola i stället för nuvarande skolform, vilket innebär ett förstatligande såväl i fråga om organisation, lärares tillsättning som i fråga om deras avlöning.

Såväl mot principen som dess tillämpning härstädes hava stadsfullmäktige ingenting att invända.

I fråga om den ekonomiska utredningen har merkostnaden för reformens genomförande endast angivits för statens del, men icke för kommunernas, vilket givetvis ställer sig betydligt svårare.

Då emellertid Lysekil tillhör de städer, som sedan några år tillbaka genomfört reformen om folkskolan som bottenkola med en därå byggd kommunal mellanskola och alltså ingen ökning av elevantalet i folkskolan och därav följande krav på mer utrymme i folkskolan genom indragning av läroverkens lägre klasser här för att emotse, torde stadens merkostnader för reformens genomförande bliva oväsentligt högre än nu.

Detta dock under den förutsättningen, att läroverksstyrelsen icke tillåtes ställa otillbörligt höga krav på statssamrealskolornas lokaler utan i görligaste mån anpassa dem efter kommunernas bärkraft.

Visserligen upphör kommunens hittillsvarande skyldighet att delvis bestrida lärarelöner, som helt skola gäldas av staten, men på samma gång komma också terminsavgifterna att försvinna och därmed en betydande post från inkomstsidan, vadan minus sannolikt blir något högre än plus. Men detta betyder i fråga om utgifter betydligt mindre än stegrade anspråk på undervisningslokalernas beskaffenhet. Under förutsättning, att dessa krav hållas inom rimliga gränser, hava i Lysekils stadsfullmäktige, som endast yttrat sig ur lokal synpunkt, ingenting att använda mot denna del av Skolkommisionens betänkande.

Sedan detta förslag lästs, beslöt stadsfullmäktige enhälligt antaga detta förslag att såsom stadsfullmäktiges eget yttrande i ärendet avgivas.

1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 71 (avskrift KJ):
Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län hade genom magistraten infordrat stadsfullmäktiges yttrande över ansökningar om rätt till utskänkning av pilsnerdricka inom Lysekils stad under nästkommande trenne försäljningsår,

räknat från och med den 1 oktober detta år, från nedannämnda personer, nämligen:

- 1) Maria Fredrika Rundberg i hus n:o 24 vid Kungsgatan, [Kungsgatan 30]
- 2) Bernhard Hedberg i hus n:o 45 vid Gamla Strandgatan, [Gamla Strandgatan 23]
- 3) Källarmästaren Gustaf Johansson i Park Hotell med adress Rosviksgatan n:o 3. [Rosviksgatan 2]

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt att för en tid av två år, räknat från och med den 1 nästkommande oktober, tillstyrka bifall till Maria Fredrika Rundbergs ansökan, då personen i fråga är lämplig att omhänderhava dylik servering, och då denna servering är av behovet påkallad.

Tillika beslöto stadsfullmäktige göra det uttalandet, att denna utskänkning icke må äga rum å sön- och helgdagar samt efter kl. 5 e. m. å dag före sön- och helgdag och efter kl. 7 e. m. å övriga dagar i veckan.

Beträffande tiden, som av stadsfullmäktige föreslagits för denna rättighets beviljande, två i stället för begärda tre år, motiverade stadsfullmäktige detta med önskemålet, att de av stadsfullmäktige sålunda tillstyrkta rättigheterna i staden måtte utlöpa samtidigt, eller den 30 september 1925.

Med hänsyn till ovannämnda Bernhard Hedbergs och Gustaf Johanssons enahanda ansökningar beslöto stadsfullmäktige utan votering att avstyra beviljandet av desamma, då dessa serveringar äro obehövlige, emedan de dylika enskilda serveringar som komma att finnas inom staden från och med den 1 instundande oktober tillräckligt motsvara det behov som kan förefinnas.

- 1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 75 (avskrift KJ):
Till stadsfullmäktiges kännedom meddelades genom föredragen skrivelse, att Konungens Befallningshavande i länet fastställt av stadsfullmäktige antagna ordningsföreskrifter rörande anbringande av skyltar m. m. inom staden. Skrivelsen lades till handlingarna.
- 1923-04-25 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 76 (avskrift KJ):
Med anledning av den instundande bolagsstämman med Lysekils Järnvägsaktiebolag hemställde herr ordföranden, att stadsfullmäktige måtte uttala sig om sättet för behandling av frågan rörande instruktioner till stadens ombud vid dylika stämmor, då det från landsbygdens representanter vid dessa stämmor ständigt försports klagomål mot att nämnda ombud varit bundet vid de direktiv stadsfullmäktige vid offentligt sammanträde uppställt, och vilka direktiv på grund av sammanträdet offentlighet varit allmänheten bekanta långt före varje sådan bolagsstämma.

Herr ordföranden framhöll, att man kunde undvika åtskilligt klander i detta fall, om beslut härvidlag ej genom tidningspressen eller på annat sätt bleve bragt till offentligheten och föreslog med anledning härav. Att frågan om dessa instruktioner behandlas av drätselkammaren förstärkt med stadens ifrågavarande ombud, om detta ej är drätselkammareledamot, samt en av stadsfullmäktige bland desamma vald ledamot.

Herr Ljungberg understödde detta förslag och ansåg, att stadsfullmäktiges ordförande borde i detta fall utgöra stadsfullmäktiges representant i drätselkammaren.

Herrar vice ordföranden och Luckey understödde herr ordförandens förslag med det av herr Ljungberg föreslagna tillägget.

Herr Mattsson understödd av herrar Brännberg, Tinggren och Löfving, framhöll svårigheterna för drätselkammaren att handla i denna sak, och att det vore bättre, att stadsfullmäktige hölle enskilt sammanträde för frågan.

Herr Ljungberg framhöll, att, om drätselkammaren tillika med nämnda förstärkning icke ansåge sig kunna besluta med hänsyn till något särskilt fall, så kunde den vädja till enskilt stadsfullmäktigesammanträde.

Då överläggningen förklarats avslutad, och herr ordföranden efter framställd proposition på bifall till å ena sidan förslaget om att drätselkammaren, förstärkt som ovan sagte, skulle behandla frågan, och å andra att frågan skulle behandlas på enskilt stadsfullmäktigesammanträde, förklarar det förstnämnda förslaget vara med övervägande ja besvarat, begärdes votering, som verkställdes enligt följande godkända boteringsproposition:

”Den, som vill bifalla det förstnämnda av dessa förslag, röstar ja;

Den, det icke vill, röstar nej;

Vinner nej, hava stadsfullmäktige beslutit att bifalla det sistnämnda av dessa förslag.

Vid härefter vidtaget upprop till omröstning, vari herrar Ljungberg och Otto Olsson ej deltog, röstade herrar ordföranden, Luckey, Mattsson, Wallin, Sandström, fröken Wallentin och herr ordföranden ja, men herrar Löfving, Tinggren, Brännberg, Ekblad, Källén, Alexandersson, Ehnberg, Pettersson, E. W. Olsson, Westling, Fritz Olsson och Evald Alfredsson nej. Med 17 nej- mot 4 ja-röster hade stadsfullmäktige alltså beslutit, att stadsfullmäktige för framtiden skola behandla frågan om dylika instruktioner på enskilt sammanträde.

1923

Erik Bovik, Evald Luckey och Åke Kjellsson medföljer ångaren SÖLVE, lastad med trätunnor, till Siglufjord på Island. (Grusell, sid 34)

Boviks säljer sill bland annat med namnet Original Vingasill, Luckeys säljer sill under bland annat märkesnamnen Brottsjö och Stormen, A.B. Öhnbergs säljer under namnen Ejdern och Drott samt Richters säljer Överste sill. (Grusell, sid 35)

- 1923 Konsul Evald Luckey, son till Elis Luckey, är den som först provar en fileterings-maskin. Maskinen inköps på Island och finns idag på Vikarvets museum i Lysekil.
- 1923-1924 Evald Luckey, Luckeys Konservfabriker, Erik Bovik, Boviks Konservfabriker, och Åke Kjellsson, Sveriges Förenade Konservfabriker, är på Island som kontrollanter av det svenska islandsfisket. Siglufjörður på Island är i huvudsak den svenska basen för fisket. Evald Luckey bor i det hus där Albert Engström bott när han samlat stoff till sin bok "Åt Häcklefjäll". (LP 1997-02-17)
- 1923-1924 Sven Hård och Gus Malmström, födda 1899, slättenpojkar, mejslar in ett antal motiv på bergväggen ner mot Långevik innan de emigrerar till Amerika. Sven Hård reser 1925 till Amerika och till orten West Helmsfors, där ligger Amerikas största stenhuggeri. 1931 återvänder Sven till Lysekil och fortsätter hugga sten tills han avlider 1939. Gus Malmström emigrerar 1926 till Boston men bosätter sig i Florida. Gus arbetar med skulpturer i trä, ett av hans jättearbeten är en örn som finns på ett museum i New York. En av hans stora mecenater var filmartisten Katrine Hepburn, vilken träffar Gus på en utställning i Miami. Hon kommer att köpa flera av Gus skulpturer. (Terje Fredh. LP 2020-07-16)
- 1923-06-07 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 81 (avskrift KJ):
Kommunala mellanskolans styrelse anmälde, att den till ordförande för innevarande år efter avlidne bankdirektören herr Ragnar Berger valt herr borgmästaren Axel Sundberg, och lades denna anmälan till handlingarna.
- 1923-06-.. En filminspelning görs i Lysekil. Filmen innehåller stadsbilder från Lysekil med Kungstorget och Kungsgatan, Lysekils segelsällskaps årligen återkommande kappsegling med start och mål vid Släggö, fotbollsmatch i Pinnevik, söndagsförmiddag vid "Trampen" och badande personer i badinrättningen i Kyrkvik. [Anm: se Filmarkivet.se, eller via följande länk: www.filmarkivet.se/sv/Film/?movieid=469#.T47NzGEXbyY.facebook]
- 1923-07-19 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 91 (avskrift KJ):
Från drätselkammaren förelåg följande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammaren i Lysekil sammanträde den 15 juni 1923.
Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren och Mattsson samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.
Vid protokollet undertecknad sekreterare.

§ 84. Drätselkammaren beslöt i enlighet med sitt protokoll av den 6 sistlidne april under § 54 att till styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag remittera herr Oscar Walléns skrivelse rörande avstängning av vägen mellan Kungsgatan och järnvägen, och beslöt kammaren samtidigt begära bemälda styrelses utlåtande över varför ifrågavarande väg avstängts och vilken rätt som för denna åtgärd kan åberopas.

Från nämnda bolags styrelse förelåg nu följande yttrande i ärendet:

”Utdrag av protokoll vid sammanträde med styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag i Lysekil den 3 maj 1923.

§ 28. Från drätselkammaren i Lysekil hade inkommit ett så lydande protokollsutdrag:

”Utdrag av protokollet hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 6 april 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, Wallén, Tinggren, Mattsson, Elmqvist och Thorsson samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.

Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 54. Från herr Oscar Wallén förelåg en så lydande skrivelse:

”Till drätselkammaren i Lysekil.

Sedan någon tid tillbaka stängdes vägen emellan Kungsgatan och Järnvägen liksom båthamnen och postbåtens tilläggsplats. Detta har vållat den trafikerande allmänheten en massa obehag, och klagomål häröver har icke saknats. Såväl gång-, som körtrafiken är till dessa platser ganska omfattande. Jag har sett resande som kommit med postbåten för att fortsätta resan med tåget, och för att komma till biljettförsäljningen ha de måst gå ända till ångbåtsbron och tillbaka. Så är förhållandet även med dem som hyra båtplatser i båthamnen, de måste om de än bo t. ex. Slätteskär gå samma långa omväg. För de fabriker som ligger öster om Järnvägen och har rätt mycket gods åt Järnvägen, har en betydligt fördyrad transport på grund av nämnda avstängning. Jag har hört fabriksägare yttra, att så som det nu är ordnat undvika det helst att sända med Järnvägen utan föredrar att sända med ångbåtar. Att allmänheten icke kan vara tillfreds med denna anordning är helt naturligt. Och om man tänker sig att Järnvägen i huvudsak har tillkommit för att bereda stadsborna såväl som övriga trafikanter, får man den uppfattningen att vederbörande icke tagit nödig hänsyn härtill.

Som drätselkammaren även är gatu- och vägförvaltning gör jag härmed en vördsam anhållan att frågan må upptagas till behandling och beslut fattas att

hos Lysekils Järnvägsaktiebolags styrelse anhålla att vägen som förut må vara öppen för allmän trafik.

Jag anser denna fråga vara av så stor betydelse för allmänheten att den icke bör undgå stadsfullmäktiges behandling därest icke vägen får användas som förut.

Lysekil den 6 april 1928.

OSKAR WALLÉN.

Drätselkammaren beslöt remittera ärendet till styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag med begäran om bemälda styrelses utlåtande över varför ifrågavarande väg avstängts och vilken rätt som för denna åtgärd kan åberopas. Som ovan Axel Holmqvist. Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas Axel Holmqvist.”

Efter föredragning härav beslöt styrelsen avgiva följande yttrande.

Beträffande orsaken till avstängningsärendet av vägen ifråga, så har denna uteslutande varit farhågor från trafikledningens sida att genom vägens användande överkörningsolyckor skulle kunna uppkomma. Där vägen framgick ligga järnvägsspåren nämligen i starka kurvor, så att utsikten vid tågrörelser är skynd såväl för lokföraren som signalkarlen. Det återfanns alltså en mycket stor anledning till antagandet att en olycka skulle inträffa på platsen, därest trafiken fortfarande leddes däröver. Och att vänta med avspärningen tills den befarade olyckan inträffat hade icke varit lämpligt. Innan avstängandet ägde rum lät styrelsen i stadens tidningar införa en notis om att styrelsen hade för avsikt att vidtaga denna åtgärd, i syfte att utröna, huruvida några önskemål om vägens bibehållande skulle framkomma. Men några sådana önskemål avhördes icke och hava icke heller efter avstängandet framkommit till styrelsen eller trafikledningen förrän den av herr Wallén till drätselkammaren ingivna skriften. Denna skrift innehålls åtskilliga överdrifter såsom att resande med postbåten för att komma till biljettförsäljningen ”måste gå ända till ångbåtsbron och tillbaka”. Den påstådda olägenheten av fördyrad transport till godsmagasinet vore icke av någon större betydelse, då ju tillfart till godsmagasinet finnes på endast omkring 100 meters avstånd från den förra tillfartsvägen.

Vad slutligen angår järnvägens rätt att avstänga vägen, så åberopas gällande expropriationskarta, vilken inom järnvägens område icke upptager andra för allmänt begagnande avsedda utfartsvägar än Slätteskärs gatan och vägen till den s. k. Mollénska lastplatsen.

Järnvägen har sålunda full frihet att upplåta vägen ifråga, vilken blott skisserats å kartan, eller att hava den stängd, beroende på vad som kan anses lämpligt. Någon väg å ifrågavarande plats fanns icke före järnvägsanläggningen; och om

från stadens sida ansetts nödigt att här anordna utfartsväg för allmänheten för allmänheten, hade stadens ombud bort vid expropriationen framställa yrkande därom, vilket emellertid ej skedde.

Besked i ärendet skulle till drätselkammaren avlåtas genom utdrag av detta protokoll.

Som ovan
AXEL SUNDBERG.

Rätt utdraget intygas:
T. L. MADISON. HENNING MELIN.

Drätselkammaren beslöt att bordlägga ärendet för närmare utredning.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 29 juni 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Tinggren, Mattsson och Elmqvist samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.
Vid protokollet undertecknad sekreterare.

§ 99. Till förnyad behandling upptogs det under § 84 i protokollet för den 15 dennes för närmare utredning bordlagda ärendet, herr Oscar Walléns skrivelse rörande avstängning av vägen mellan Kungsgatan och järnvägen.

Efter noga tagen del av handlingarna och verkställd undersökning beslöt kammaren att med ärendet ingå till stadsfullmäktige och över detsamma avgiva följande yttrande:

Resande med järnvägen, vilka använda postbåten för vidare befordran äga att utan hinder från järnvägens sida passera över spåren, öster om godsmagasinet, från och till järnvägsstationen.

Kammaren vill dock förorda, att en gångbana utlägges för att markera var denna övergång bör äga rum.

Med hänsyn till de av styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag angivna skälen för avskaffande av trafikleden över spåren väster om godsmagasinet har kammaren icke ansett sig böra ifrågasätta, att densamma ånyo upptages.

Kammaren vill emellertid framhålla godsmagasinet olämpliga förläggning och ifrågasätta detsamma förflyttning till mera lämplig plats, varvid allmänhetens intresse av ett ändamålsenligt beläget godsmagasin givetvis bör beaktas.

Järnvägens ledning har sedan lång tid tillbaka sin uppmärksamhet riktad på att finna en lösning av frågan efter sistnämnda synpunkt och torde härvid icke underlåta att samråda med stadens förvaltning.

Mot förestående beslut reserverade sig herrar Wallén och Mattsson, då de yrkat, att drätselkammaren måtte hos stadsfullmäktige tillstyrka bifall till den i ovannämnda skrivelse innefattande framställningen om ifrågavarande järnvägsövergångs öppethållande.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från de justerade protokollen betygas
AXEL HOLMQVIST.”

Sedan denna skrivelse lästs, yttrade sig följande talare under den i ärendet uppkomna diskussionen:

Herr vice ordföranden anförde trafikledningens åsikt i denna sak på det sätt vederbörande trafikchef relaterat, och hade det icke varit nämnda lednings mening att genom denna avstängning trakassera allmänheten, utan hade detta skett såsom en säkerhetsåtgärd mot olycksfall, ty såsom ifrågavarande förhållanden varit, hade olyckor lätt kunnat uppstå, och då hade trafikledningen kunnat få stora obehag, helst som den trafik, som ägt rum över järnvägsspåren, varit olaglig. Denna avstängning kunde ej heller medföra så stora olägenheter som herr Wallén sökt påvisa, och de som haft bästa nyttan av vägens öppenhållande, hade varit mjölkhandlarna, som hämtade mjölk från de ankommande tågen, med dessa affärsmän hade förklarat sig tillfredsställda med den vidtagna anordningen, att vagnarna framkörts till södra kajen.

Att hålla väg endast för trafik till och från båthamnen kunde inte anses innebära den ringaste nödvändighet.

Järnvägens godsmagasin hade ej kommit att förläggas på lämplig plats, men dylika magasin i andra samhällen äro ofta ej bättre belägna.

Yrkade med hänvisning till sitt förestående yttrande bifall till drätselkammarens majoritetsförslag i ärendet.

Herr Mattsson, som i likhet med herr Wallén reserverat sig mot det i drätselkammaren fattade beslutet i saken, framhöll, att det finnes ett visst fog

för de synpunkter vilka i herr Walléns skrivelse framförts, och påvisats, att i många samhällen finnas dylika järnvägsövergångar.

Herr Ekblad uttalade förvåning över, att bemälda övergång någonsin fått existera, då det hänt, att lokomotiven måste stoppa på grund av att passagerare som anlänt med båtar från Bokenäs tagit väg över spåren, och i övrigt hade trafikanter, som utlöst gods, gått över spåren och hämtat detsamma i godsmagasinet.

Herr Tinggren fann det egendomligt, att klagandarna i detta fall vänt sig till enskild person och ej till vederbörande järnvägsstyrelse.

Den ifrågavarande järnvägsövergången har varit olaglig, och om olyckor å densamma inträffat, så hade järnvägens förvaltning fått bära konsekvenserna, och nämnda avstängning hade i övrigt skett på yrkande av statens ombud.

Understödde herr vice ordförandens yrkande.

Herr borgmästaren Sundberg lämnade följande upplysningar i saken:

Då expropriationskartan upprättats och komplettering av densamma skulle ske, blev det fråga om väg till godsmagasinet, och då föreslog man nämnda övergång, men häremot opponerade sig såväl baningenjör Larsson som major Asplund. De gävo dock härvidlag efter på den grund, att gatan mellan godsmagasinet och sjön icke var så ordnad, att den kunde användas för körning till nämnda magasin. Med anledning härav utprickades järnvägsövergången såsom provisorisk väg på nämnda karta, men det var dock meningen att denna väg skulle användas endast tills verklig utfartsväg senare kunde komma till stånd. Då nu denna sistnämnda väg tillfredsställande ordnats, så hade major Asplund sagt till om, att den förr använda järnvägsövergången ej vidare finge brukas med mindre skyddsåtgärder medelst bommar e. d. vidtogos.

Herr Löfving framhöll i samband med detta ärende, att man borde söka få till stånd en gångbana, helst körväg, vid Richters magasin samt föreslog att drätselkammaren måtte få i uppdrag att ordna med denna sak.

Herr Ljungberg påpekade, att järnvägspersonalen uttryckt önskemålet att bemälda järnvägsövergång måtte förbli avstängd, då dess öppethållande innebure en ständig fara för allmänheten.

Efter slutad överläggning beslöto stadsfullmäktige att bifalla dels drätselkammarens majoritetsförslag i ärendet, dels det av herr Löfving framlagda förslaget i samband med detta ärende.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län hade genom infordrat stadsfullmäktiges yttrande över på offentligt uppdrag verkställd utredning angående vissa spörsmål rörande städernas domstolsväsen.

På förslag av herr Westling beslöt stadsfullmäktige enhälligt uppdraga åt herrar stadsfullmäktiges ordförande samt stadsfullmäktigeledamöterna Axel Ljungberg och Carl Brännberg att uppsätta dylikt yttrande att såsom stadsfullmäktiges eget yttrande i ärendet avgivas.

Detta yttrande, vilket till stadsfullmäktige senare inkommit, var av följande lydelse:

”Till Konungens befallningshavande i Göteborgs och Bohus län.

Undertecknade, av Lysekils stadsfullmäktige utsedda att avgiva yttrande över på offentligt uppdrag, verkställd utredning vissa spörsmål rörande städernas domstolsväsen, få härmed avgiva följande utlåtande:

Lysekils stadsfullmäktige finna det syfte den föreliggande utredningen avser att främja icke obilligt, men vilja ifrågasätta, huruvida icke löneregleringen under kristiden i väsentlig mån avlägsnat berättig anledning till klander av ifrågavarande tjänstemäns löner såsom för njuggt tillmätta.

Då stadsfullmäktige icke motsätta sig en lagstiftning av väsentligen det innehåll, som återfinnes å sidorna 116-118 i nämnda utredning, sker detta med särskildt understrykande av den aktsamhet mot ingrepp i städernas självständighet, som kommer till synes även i utredningen.

Stadsfullmäktige ifrågasatt tillika, som icke den föreslagna lönenämndens funktion lämpligen kunde övertagas av först befintlig lönenämnd, eventuellt förstärkt eller på särskilt sätt sammansatt, vid behandlingen av här berörda lönefråga.

Slutligen vilja stadsfullmäktige giva uttryck för den uppfattningen, att stadens egen jurisdiktion även vid nuvarande borgmästares avgång från ämbetet bör bibehållas.

Lysekil den 10 augusti 1923.

FRITZ LÜSCH.

AXEL LJUNGBERG.

CARL BRÄNNBERG.

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 108 (avskrift KJ):
Genom nedanstående protokollsutdrag begärde drätselkammaren bemyndigande att få till Lysekils Järnvägsaktiebolag göra markförsäljning.

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammaren i Lysekil sammanträde den 15 juni 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren och Mattsson samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.
Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 83. Under § 158 i protokollet för den 21 november 1922 beslöt drätselkammaren att till byggnadsnämnden för dess yttrande remittera skrivelse från styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag om markförvärv för bolaget, vilken skrivelse av herr ordföranden i stadsfullmäktige remitterats till drätselkammaren.

Tillika beslöt kammaren begära, att byggnadsnämnden måtte från bolagets styrelse inhämta uppgift om storleken av det yttnehåll, som järnvägsbolaget således önskade för sin räkning härvidlag förvärva.

Bemälda skrivelse var av följande lydelse:

”Utdrag av protokoll hållet vid sammanträde med styrelsen för Lysekils Järnvägsaktiebolag å bolagets kontor i Lysekil den 26 oktober 1922.

§ 51. Trafikchefen förmälde, att en del mark behövde förvärfvas från Lysekils stad för utvidgning av Lysekils bangårdsområde norr om lokstallet samt ingav i detta ärende en promemoria.

Vid promemorian var fogad en karta över bangårdsområdet med utmärkande av de områden, som borde förvärfvas, och förslag å de byggnader och spår, som där borde förekomma.

Efter det styrelsen läst promemorian och tagit del av kartbladet, beslöt styrelsen dels överlämna promemorian jämte ett exemplar av kartan till stadsfullmäktige i Lysekil med begäran om yttrande, huru stadsfullmäktige ställa sig till det ifrågasatta markförvärvet och angående det pris, på vilket marken kan upplåtas, ävensom huruvida stadsfullmäktige skulle anse sig kunna reservera något område för bangårdens framtida utveckling,
dels uppdraga åt ordföranden och trafikchefen att förhandla i frågan med stadens myndigheter och därefter inkomma till styrelsen med redogörelse för det resultat som vunnits vid förhandlingarna.

Som ovan
AXEL SUNDBERG.

Rätt utdraget intygas:
HENNING MELIN. J. A. JOHANSSON.

Med denna skrivelse följde den i densamma nämnda promemorian.

Byggnadsnämnden hade avgivit följande yttrande i ärendet:

”Utdrag av protokoll, hållet vid byggnadsnämndens i Lysekil sammanträde den 9 maj 1923.

Närvarande: Borgmästare Axel Sundberg, ordf., Byggmästare Oscar Wallén, v. ordf., Byggmästare Robert Christensson, Handlanden Axel Johansson, Entreprenör Clas Valfrid Granberg och Stadsingenjör Sven Henrik Lundgren, sekreterare.

§ 43. Återupptogs det under § 78 i protokollet för den 13 december sistlidet år antecknade ärendet angående Lysekils Järnvägsaktiebolags från drätselkammaren remitterade skrivelse om köp av visst å bilagd karta med röd färg angivet område vid Slätteskär, samt att staden måtte för Järnvägens framtida behov reservera ett å samma karta med gul färg utmärkt område beläget utanför det till inköp föreslagna området.

Från distriktschefen major Asplund hade inkommit en så lydande skrivelse:

”Till Byggnadsnämnde i Lysekil.

I skrivelse den 5 d:s anhåller byggnadsnämndens sekreterare, med överlämnande av protokollsutdrag vid byggnadsnämndens i Lysekil sammanträde den 13 sistlidna december, att undertecknad måtte avgiva yttrande, huruvida en utvidgning av bangårdsområdet, på sätt en till protokollsutdraget bilagd karta utvisar, vore lämplig med hänsyn till det under utarbetande varande hamnförslaget, och får jag härmed meddela, att den utvidgning, som angives å kartan och är belägen framför och bakom järnvägens lokomotivstall, icke på något sätt kommer att beröra hamnplanen, utan synes vara synnerligen lämplig att införliva med järnvägsområdet.

Göteborg den 7 febr. 1923.

ARTUR ASPLUND.

Major, Distriktschef.”

Med anledning av förestående utlåtande beslöt byggnadsnämnden tillstyrka försäljning av det angivna området, men att frågan om det reserverade området skulle anstå tills slutlig reglering av de föreslagna industritomterna utanför i anledning av det nya kajförslaget ägt rum.

Som ovan

SVEN HENRIK LUNDGREN.

Rätt utdraget betygar
SVEN HENRIK LUNDGREN.

Drätselkammaren beslöt att med hänsyn till flyttningen av vägen till kyrkogården, om denna försäljning komme till stånd, inhämta kyrkorådets yttrande samt att på grund av samma orsak återremitera ärendet till byggnadsnämnden.

Som ovan.
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.

Utdrag från protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 14 augusti 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Wallén, Bovik, Tinggren och Löfving samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.
Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 110. Drätselkammaren beslöt under § 83 i protokollet för den 15 sistlidne juni att till kyrkorådet med hänsyn till ifrågasatt flyttning av vägen till kyrkogården remittera ärendet rörande Lysekils Järnvägsaktiebolags styrelses ansökan om markförvärv samt att på grund av samma orsak återremittera ärendet till byggnadsnämnden.

Kyrkorådet hade avgivit följande yttrande i ärendet:

”Att för sin del bestämt avstyrka den av järnvägens styrelse föreslagna förändringen av vägkorsningen vid Åkerbräcken av följande skäl:

1. Hela det nuvarande utrymmet mellan järnvägsspåret och kyrkogårdsvägens ytterkant åt sjösidan är redan nu den minsta möjliga och torde med tanke på de i en kanske nära framtid i anspråk tagna industritomterna nedanför denna kyrkogård och därav följande ökad körtafik snart behövas för vägens breddning, vadan intet utan framtida allvarligt men av detta utrymme kan avstås;
2. Att skärningen, som redan nu är ofördelaktig för åkdon, som i landsvägens riktning till staden söka sig ut till kyrkogården, genom denna ifrågasatta förändring skulle bli ännu ofördelaktigare förmedelst den ännu skarpare vinkel, vari skärningen skulle gå;
3. Att lutningen skulle bli större och visa sig synnerligen ofördelaktig.”

Byggnadsnämnden som tagit del av detta yttrande, hade beslutit att instämma i detsamma.

Drätselkammaren beslöt följande i ärendet:

Att hos stadsfullmäktige, i likhet med kyrkorådets och byggnadsnämndens yttranden, avstyrka flyttning av bemälda väg samt i enlighet med byggnadsnämndens yttrande enligt dess protokoll för den 9 maj detta år tillstyrka dylik försäljning av det med röd färg å den med ansökningen bifogade kartan utmärkta området innehållande en areal å cirka 2.000 kvadratmeter, och att försäljning av det med gul färg å samma karta betecknade reserverade området måtte i enlighet med byggnadsnämndens yttrande av sistnämnda dag anstå tills slutlig reglering av de föreslagna industritomterna utanför i anledning av det nya kajförslaget ägt rum.

Å det till försäljning sålunda föreslagna området beslöt kammaren föreslå stadsfullmäktige ett pris av fyra (4) kronor per kvadratmeter.

Som ovan.

AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.”

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt lämna dylikt bemyndigande till drätselkammaren, och skulle försäljningen i fråga ske till det pris och på de villkor drätselkammaren föreslagit.

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 110 (avskrift KJ):
Lysekils Nya Badhus Aktiebolag hade genom skrivelse hos drätselkammaren begärt ett anslag å 300 kronor för vinterbadets öppethållande under återstående delen av detta år.

Drätselkammaren hade enligt föreliggande beslutit att med ärendet ingå till stadsfullmäktige under enhällig tillstyrkan om bifall till framställningen och föreslagit, att beloppet för ändamålet måtte utgå av medel anslagna för oförutsedda utgifter under detta år, och beslöto stadsfullmäktige utan diskussion bifalla framställningen och anvisa medel för ändamålet i enlighet med drätselkammarens förslag.

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 116 (avskrift KJ):
Från hamnstyrelsen förelåg följande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet vid hamnstyrelsens i Lysekil sammanträde den 10 september 1923.

Närvarande: herrar Tinggren, Wallin, Ekblad och stadsingenjör Lundgren samt vid protokollet undertecknad, ordförande.

§ 24. Enär den genom nådigt brev av den 22 juli 1916 fastställda taxan å hamnavgifter i Lysekil fortfarande skall lända till efter rättelse tills vidare, intill utgången av år 1925, beslöt hamnstyrelsen ingå till stadsfullmäktige med begäran, att stadsfullmäktige måtte besluta, att på vederbörligt sätt ansökan göres om fastställelse för återstående giltighetsperiod, så att de enligt nämnda taxa utgående avgifterna må i likhet med år 1923 höjas med 20 %.

Som ovan

L. ANDERSSON.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betyga

L. ANDERSSON. C. A. WALLIN.”

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt att bifalla denna framställning.

1923-09-27

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 118 (avskrift KJ):

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohuslän hade genom magistraten infordrat stadsfullmäktiges yttrande över förslag till kungörelse med föreskrifter angående förvarning av personer i häkte, som ej är kronohäkte, samt i polisarrest.

På förslag av herr Brännberg beslöto stadsfullmäktige enhälligt uppdraga åt polisenämnden att uppsätta och avgiva dylikt yttrande att såsom stadsfullmäktiges eget yttrande i ärendet avgivas.

Detta yttrande, vilket till stadsfullmäktige senare inkommit, var av följande lydelse:

”Till Magistraten i Lysekil.

Sedan stadsfullmäktige vid sammanträde den 27 sistlidne september åt Polisenämnden uppdragit att å stadsfullmäktiges vägnar avgiva yttrande över ett av Kungl. Fångvårdsstyrelsen framlagt förslag till kungörelse med vissa föreskrifter angående förvaring av personer i häkte, som ej är kronohäkte, samt i polisarrest, får Nämnden härmed anföra följande:

Här i staden finnes en byggnad, som i sin helhet disponeras för polisväsendets behov och såsom häkte. Nedre våningen består av två rum, som användas till polisvaktkontor, och därintill belägna tre stycken celler för förvaring av personer, som anhållas för fylleri. Övre våningen innehåller stadsfiskalkontoret

(två rum) och tre celler, av vilka två på grund av nådig Kungl. brev den 15 juli 1910 användas till förvaring av personer, som hållas häktade för rannsaking vid rådhusrätten, och en för förvaring av personer, som anhållas för annat än fylleriförseelser. Hela polisbyggnaden uppvärms genom en centralvärmeledning med varmvatten. Beträffande de tre cellerna i övre våningen, så äro dessa utrustade på sätt i 1 § kungörelseförslaget föreskrives, med undantag av att anordning för påkallande av vakt ej förekommer, samt att matkärl, tvättfat, kam och handduk ej där tillhandahålles. Då vakt alltid är tillhanda på det i undre våningen belägna poliskontoret, har ansetts att särskilda anordningar för tillkallande av vakt icke äro behövliga. Matkärl erfordras icke heller, då maten till de häktade och anhållna tillhandahålles genom ett av stadens hotell, med vilket överenskommelse träffats därom, och toalettanordningarna tillhandahållas icke i cellerna, utan i poliskontoret, där de vakthavande ha lättare att tillse att nödiga tvagningar verkställas och snygghet iakttages.

Beträffande sängkläder uti ifrågavarande celler har iakttagits, att på grund av en del intagna personers osnygghet och vårdslöshet dessa nedsmutas eller förstöres i sådan grad, att det måste medföra stor kostnad för staden att städse tillhandahålla sådana som motsvara snygghetens fordringar. Önskvärt vore på grund härav att genom Kungl. Fångvårdsstyrelsens försorg kunde tillhandahållas någon särskild typ av sängkläder, som är mer hållbar samt lätt att hålla snygg och på samma gång prisbillig. Beklädnadspersedlar ha här icke tillhandahållits, men torde lämpligen böra anskaffas för att användas i ett eller annat, mera sällsyn förekommande fall, då tillstånd till användande av egna kläder icke lämpligen kan meddelas.

Vad angår de celler i nedre våningen, som äro ansedda för personer, anhållna för fylleri, så äro dessa uppvärmda samt försedda med luftväxlingsanordningar samt belägna så att där intagna personer kunna genom ropande tillkalla på poliskontoret alltid tillträdesvarande vakt. Däremot dessa celler icke försedda med sängkläder eller toalettanordningar. Bäddar finnas ej heller där, utan träbritsar. Nämnden anser emellertid att utrustningen i dessa celler är fullt tillräcklig och att det skulle vara lämpligt att beträffande dem uppställa samma fordringar som ifråga om häkte. De s. k. fyllerister, som befolka dessa celler, uppföra sig i de flesta fall mer eller mindre vildsint och förorene därstädes medelst uppkastningar o. d., i följd varav det skulle bliva förenat med stora kostnader att där hålla inventarier av samma slag, som erfordras för cell, där häktade och andra anhållna förvaras.

På grund av vad sålunda anförts får Nämnden, som eljest icke har något att erinra mot förslaget, föreslå att kungörelsen kompletteras med den bestämmelsen, att beträffande cell i s. k. polisarrest, som uteslutande användas till förvaring av berusade personer, endast skall tillämpas föreskrifterna i 2, 5 och 8 §§ samt punkten av 1 §.

Lysekil den 4 oktober 1923.
På Polisnämndens vägnar
AXEL SUNDBERG
enligt Stadsfullmäktiges uppdrag.”

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 120 (avskrift KJ):
Från svenska livräddningssällskapet förelåg skrivelse med begäran om föranstaltande av utredning rörande möjligheter, som förefinnas för anordnande av ändamålsenliga kommunala bad i anslutning till den förberedande simundervisningen i skolan, även som vidtagande av de åtgärder i övrigt, som kunna befinnas erforderliga för simkunnighetens befrämjande bland stadens ungdom.

Herr ordföranden framhöll, att, på grund av vad i saken redan inom folkskolestyrelsen åtgjorts, det icke för närvarande torde vara nödigt göra dylik utredning, varför ifrågavarande skrivelse icke nu skulle föranleda till någon åtgärd från stadsfullmäktiges sida, och att ärendet ju kunde återupptagas i samband med frågan om aktieteckning eller anslag för Lysekils Nya Badhus Aktiebolag.

Stadsfullmäktige beslöto i enlighet härmed, och skrivelsen lades till handlingarna.

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 121 (avskrift KJ):
Från herrar S. P. Ekblad, John Westling, Gust. Wallin m. fl. förelåg följande motion om anskaffandet av en stationär motorspruta å lämplig plats vid hamnen i gamla staden:

”Till Stadsfullmäktige i Lysekil.

Med anledning av gamla stadens täta bebyggnad av trähus samt av lärdomarna från senast timade eldsolyckan torde nödvändigheten kräva mera effektiva åtgärder i eldsläckningshänseende för att kunna vara på den säkra sidan vid ett eventuellt eldsutbrott därstädes.

Så böra ock åsyftade åtgärder vara berättigade för att om möjligt bringa ned de orimligt höga avgifterna för assurans inom nämnda stadsdel, vilket gör att många ej ha råd att hava sina tillhörigheter försäkrade till fullt värde och skulle därför vid en eldsolycka lida kännbara förluster.

På grund härav föreslå undertecknade, att stadsfullmäktige må besluta om uppförande av en stationär motorspruta driven av elektricitet, fotogen eller bensin att uppföras å lämplig plats vid hamnen i gamla staden.

S. P. EKBLAD.	JOHN WESTLING.
GUST. WALLIN.	HJ. LUNDIN.
C. A. HOLMBERG.	FRITZ HÖRMAN.
C. A. BACKMAN.	C. BRÄNNBERG.
ROB. STRANDÉN.	C. J. LYCKE.”

Sedan motionen lästs, föreslog herr ordföranden densammas remiss till brandstyrelsen, elektricitetsverkets styrelse och drätselkammaren, vilka myndigheter hava att i nu nämnd ordning avgiva yttranden över motionen. Herr Ekblad framhöll, att gamla staden är samhällets eldfarligaste del, och att brandpremierna där äro onormalt höga, varför det vore önskligt med skyndsam utredning i saken.

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt att bifalla remissyrkandet.

[Anm: De som undertecknat denna väl tänkta och förutseende motion heter och bor på:

C. A. BACKMAN	Conrad Albin Backman	Gamla Strandgatan 27
C. BRÄNNBERG	Carl Magnus Brännberg	Korsgatan 9 (1926 Gamla Strandgatan 1)
S. P. EKBLAD	Sven Petersson Ekblad	Bansviksgatan 12A
C. A. HOLMBERG	Carl Albert Holmberg	Gamla Strandgatan 34
FRITZ HÖRMAN	Johan Fritz Hörman	Gamla Strandgatan 44
HJ. LUNDIN	Hjalmar Alexius Lundin	Gamla Strandgatan 37
C. J. LYCKE	Carl Johan Lycke	Kungsgatan 41
ROB. STRANDÉN	Ernst Robert Strandén	Kungsgatan 8
GUST. WALLIN	Gustaf Melius Wallin	Gamla Strandgatan 48
JOHAN WESTLING	Johan Westling	Kungsgatan 12A]

1923-09-27 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 122 (avskrift KJ):
Från brandchefen förelåg en så lydande skrivelse:

”Till Stadsfullmäktige i Lysekil.

Med anledning av stadsfullmäktiges å sammanträde den 8 sistlidne februari enligt § 24 i protokollet fattade beslut i fråga om sättet för alarmering av stadens värnpliktiga brandkår har denna kår inkallats till övning genom lurning, anordnad i enlighet med alternativ I i brandstyrelsens tidigare avgivna förslag.

Samtliga personer, med vilka jag samtalat om effektiviteten av denna sista lurning, hava förklarat sig anse sålunda utförd lurning medföra väsentligt kraftigare verkan än klämtning.

För att åstadkomma klämtning nattetid, då rikstelefonen är stängd, måste brandchefen genom budskickning från eldstället till poliskontoret anmoda den vakthavande att genom brandtelefonen beordra klämtning, varefter kyrkovaktmästaren har att från sin bostad begiva sig till kyrktornet.

Under bråkdelen av den tid denna procedur kräver, kan sagda bud genom lurning hinna kungöra eldsutbrottet för dess närmaste grannskap.

Med stöd av det sålunda anförda får jag vördsamt hemställa, att Stadsfullmäktige måtte besluta att vid behov utbyta klämtning mot lurning utförd i enlighet med alternativ I, som av brandstyrelsen enhälligt förordats.

Lysekil den 22 september 1923.

EMIL LÖFBERG.

Sedan denna skrivelse lästs, yttrade sig nedannämnda talare under den i ärendet uppkomna diskussionen.

Herr Ekblad fann, att den föreslagna ersättningen för denna lurning vore för hög och ansåg för övrigt att polismännen borde kunna utföra dylik lurning, då nattvakterna förr i tiden måst göra det.

Herr Alexandersson vände sig mot herr Ekblads krav på polisen i detta fall och påpekade, att poliskonstaplarnas antal vore för ringa för att kunna utföra denna lurning, och dessutom behövdes polisen på brandplatsen för att där upprätthålla ordningen. Framhöll lämpligheten av att införa brandtelefoner till polismännens bostäder.

Herr Ekblad protesterade mot detta förslag, som han ansåg innebära för stor begäran.

Herr Ljungberg vitsordade nödvändigheten av polismännens närvaro på brandplatsen, då det numera ställdes stora krav på ordningens upprätthållande härvidlag samt yrkade bifall till brandchefens föreliggande framställning.

Herr Otto Olsson instämde i herr Ljungbergs yttrande och yrkande.

Herr Borgmästaren Sundberg framhöll att polisen behövdes för vakttjänstgöring på brandplatsen samt ansåg, att det skulle vara nyttigt införa brandtelefoner till polismännens bostäder.

Herr vice ordföranden ansåg det skäligt att bifalla brandchefens föreliggande begäran och understödde herr Ljungbergs yrkande.

Efter slutad överläggning beslöto stadsfullmäktige, utan votering, att antaga det sålunda föreslagna nya systemet för brandalarm.

- 1923 Trädgårdsmästare Gustaf Axel Lindebäck med familj flyttar från Lilla Kyrkogatan 18 till Kungsgatan 8.
Axel Lindebäck har odlingar söder om husen på Kungsgatan 6 och Kungsgatan 8. Produkterna från odlingarna säljer han i ett litet ”lusthus” i Konsulliden, innan han flyttar affären till Midgård. Lindebäcks lilla affär låg mellan Belfrages hus (Kungsgatan 6) och Strandéns hus (Kungsgatan 8). (Arvid Sandell, LP 1999-01-07)
- 1923-11-04 Den tremastade skonaren CHRISTINE grundstöter i Foglö skärgård på Åland och blir därefter kondemnerad och sedermera pråm under några år.
- 1923-11-08 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 125 (avskrift KJ):
Innan de å dagens föredragningslista upptagna ärendena behandlades, föreslog herr ordföranden att till Nationalmuseum göra ansökan om, att det därifrån i rådhusalen här måtte deponeras tvenne tavlor, vilket förslag stadsfullmäktige enhälligt biföllo, och beslöto stadsfullmäktige tillika, att staden ikläder sig kostnaderna för emballering, transport och försäkring av dessa tavlor.

Vidare yttrade herr ordföranden, att det här under gångna tider levat män, som gjort betydande insatser för samhällets utveckling, och bland dessa böra främst ihågkommas konsuln John Gabriel Mollén och tullinspektören Gustaf Emil Bundsen. Den förres förtjänst är, att Lysekil fick köpingsrättigheter, och att den första folkskolan här kom till stånd, och vad den senare utträttat för samhället behöver ej sägas, då det är allom bekant.

Som en gärd av aktning för dessa mäns minnen föreslog herr ordföranden att låta förstora, inrama och upphänga deras porträtt i denna sal, och beslöto stadsfullmäktige likaledes enhälligt, att bifalla detta förslag.

1923-11-08 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 147 (avskrift KJ):
Genom magistraten hade Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län infortrat stadsfullmäktiges yttrande över förslag till lag om enskilda vägar.

På förslag av herr ordföranden beslöto stadsfullmäktige remittera ärendet till drätselkammaren för upprättande av förslag till dylikt yttrande.

1923-11-08 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 149 (avskrift KJ):
Från stadsfullmäktiges ordförande, herr kontraktsprosten Frits Lüscher förelåg följande motion:

”Till Stadsfullmäktige i Lysekil.

Den 19 februari 1920 beslöto stadsfullmäktige efter förslag av drätselkammaren att till Länsstyrelsen ingå med hemställan om breddning av vägen Lysekil – Allmänna landsvägen till 6 meter.

Ehuru visserligen denna bredd icke uppnåtts, måste det dock tacksamt och villigt erkännas, att vägen Lysekil – Ferlef försatts i ett förträffligt skick. Den återstående vägsträckan däremot har förblivit som förutsåväl i anseende till bredd som beskaffenhet, och att denna bredd är sådan, att den icke utan fara och alltid med allra största försigtighet tillåter tvenne bilars möte, torde envar, som färdats denna väg, utan vidare medgiva.

Då Ferlefs bro i och för sig icke är någon slutpunkt för vägfarande i allmänhet, om den också är det för ett väghållningsdistrikt och tillsvidare blivit det för Södra Sveriges Statsarbetares verksamhet, hemställer jag till stadsfullmäktige att ånyo ingå till länsstyrelsen med anhållan om den återstående vägsträckans, ungefär 2 km., försättande i samma goda skick som vägen Lysekil – Ferlef, så att en god utfartsväg i hela dess längd till landsvägen Strömstad – Uddevalla måtte vinnas, och detta så mycket mer, som automobiltrafiken befinner sig i stadig tillväxt och automobilskattens medel ju skola användas till vägars förbättring.

Det torde härvid vara skäl att ånyo åberopa 1 kap. 1 § a i lagen av den 23 oktober 1891 om väghållningsbesvärets utgörande på landet och därjämte påpeka, att Lysekils stad gjort vad på dem ankommer, då den med dryga kostnader försett stadens långa utfartsgatan i denna riktning med tuktad stenläggning.

Lysekil Gustaf-Adolfsdagen 1923.
FRITZ LÜSCH.”

Sedan skrivelsen lästs, uttalade herrar Brännberg och vice ordföranden önskemålet av att motionen måtte leda till resultat, och beslöto stadsfullmäktige enhälligt, på yrkande av den sistnämnde talaren, att bifalla motionen.

1923-11-22 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 155 (avskrift KJ):
Till förnyad behandling upptogs det under § 16 i stadsfullmäktiges protokoll för den 12 januari 1922 bordlagda ärendet rörande Lantmännens mejeriförening, Slätten, ansökan om leverans av vatten och om nedsättning i priset för till mejeriet levererat vatten.

Från Vattenstyrelsen förelåg i ärendet en så lydande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet den 12 november 1923 med styrelsen för Lysekils vatten- och kloakledningar.
Närvarande: herrar ordföranden, Ekblad och Malmrot samt stadsingenjören Lundgren.
Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 50. Under § 16 i protokollet för den 12 januari 1922 beslöto stadsfullmäktige att bordlägga ärendet rörande Lantmännens mejeriförening, Slätten, ansökan om leverans av vatten.

Ärendet hade av herr ordföranden i stadsfullmäktige remitterats till vattenstyrelsen, som enligt sitt protokoll av den 7 januari nämnda år beslutit att ick avgiva något yttrande över ansökningen, innan de inkomna besvärerna, mot stadsfullmäktiges beslut av den 24 november 1921 angående leverans av vatten till nämnda mejeri och det för detta vatten åsatta priset avgjorts.

Dessa besvär hade emellertid enligt vad som framgår av stadsfullmäktiges protokoll för den 6 april 1922, § 53, ogillats, varför vattenstyrelsen nu upptagit frågan till förnyad behandling, och beslöt styrelsen enhälligt att hos stadsfullmäktige tillstyrka, att det medgives ifrågavarande mejeri att tills vidare och till stadsfullmäktige därom annorlunda besluta få från stadens vattenledning använda vatten, dock att mejeriet skall vara underkastad de

åtgärder styrelsen kan finna för gott för gott vidtaga med avseende på inskränkning eller total avstängning beträffande denna vattenleverans, och skall mejeriet i övrigt härvidlag ställa sig till noggrann efterrättelse alla de varande eller blivande föreskrifterna i reglementet för stadens vatten- och kloakledningar.

Priset för sålunda levererat vatten beslöt styrelsen föreslå till 50 öre per kbm.

Som ovan
AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas
AXEL HOLMQVIST.”

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt dels att befalla vattenstyrelsens förslag i ärendet, dels att vidhålla sitt förut fattade beslut angående priset å det till bemälda mejeri redan levererade vattnet.

1923-11-22

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 159 (avskrift KJ):
Enligt föreliggande utdrag av sitt protokoll för den 12 dennes meddelade drätselkammaren, att den enligt av utsedda kommitterade från drätselkammaren och hamnstyrelsen upprättat förslag träffat preliminär uppförelse med Granitaktiebolaget C. A. Kullgrens Enka i Uddevalla rörande vissa lättnader med hänsyn till skrotstenstransporten från storbrottsdriften i Lotskullen, och om vilka lättnader bemälda firma hemställt enligt skrivelse av den 17 nästlidne oktober till drätselkammaren.

Denna uppgörelse förelåg nu skriftligen och underskriven såväl av nämnda kommitterade som firman Kullgren.

Kostnaderna för beredandet av dessa lättnader skulle uppgå till ett sammanlagt belopp av 3.800:- kronor, varav hamnen skulle bestrida ena hälften och staden direkt den andra hälften, och begärde drätselkammaren i sin ovannämnda skrivelse att 1.900 kronor skulle anslås för ändamålet och upptagas i 1924 års utgifts- och inkomststat för uttaxering.

Arbetet skulle utföras på det sätt, att staden och hamnen tillsammans hålla en arbetsstyrka av 5 man under 5 månader för körandet av skrotsten från ovannämnda storbrottsdrift och ut på norra hamnpiren, där stenen utfylles, och har man beräknat pirens längd kunna bliva på sådant sätt ökad med omkring 15 meter.

Herr Brännberg yrkade bifall till förslaget, och att hela arbetet måtte utföras såsom nödhjälpsarbete, då detta arbete behöver anordnas såsom sådant för

beredande av sysselsättning åt arbetslösa personer och att man hade utsikt erhålla landstingsbidrag för detsamma.

Detta yrkande beslöto stadsfullmäktige enhälligt bifalla, och skulle beloppet, som för ändamålet belöper sig direkt på staden, utgå enligt drätselkammarens anvisning.

1923-12-13

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 165 (avskrift KJ):
Val förelågo till de kommunala befattningar som vid årets slut bleve lediga eller eljest skulle besättas, och som det tillkomme stadsfullmäktige att tillsätta.

Valkommittén hade avgivit förslag till de förestående valen, som utföllo dessa i överensstämmelse med nämnda förslag sålunda:

Styrelsen för Lysekils vatten- och kloakledningar för år 1924:
Ledamot: riksdagsmannen herr Carl Brännberg.

Hamnstyrelsen för åren 1924 och 1925:
Ledamöter: herrar ombudsmannen Carl Gustaf Tinggren och disponenten Ludvig Andersson.

Hälsovårdsnämnden för tiden 1924 t. o. m. 1927:
Ledamöter: herrar riksdagsmannen Carl Brännberg och entreprenören Clas Valfrid Granberg.

Suppleanter: herrar frisören G. A. Löfgren och konsuln Alfr. Bovik.

Folkskolestyrelsen för tiden t. o. m. 1927:
Ledamöter: herrar fabrikören Viktor Lindbom, järnsvarvaren Sixten Arsenius och stenhuggaren Andreas Åkesson Holmqvist.

Kommunala mellanskolans terminsavgiftsnämnd för år 1924:
Ledamot: herr borgmästaren Axel Sundberg.

Examensvittnen vid kommunala mellanskolans realexamen år 1924:
Herrar doktorn Axel Nilsson, stadsingenjör Sven Henrik Lundgren och telegrakommissarien G. E. Olsson med suppleanterna herrar kammarskrivaren Fr. Nordström och postexpeditören Fredr. Lundqvist.

Polisnämnden för år 1924:
Ledamot: fotografen herr John Westling.
Suppleant: handlanden herr Fritz Olsson.

Pensionsnämnden för tiden 1924 t. o. m. 1927:

Ledamöter: herrar handlanden P. A. Malmrot, handlanden E. W. Olsson och f. lotsförmannen Em. Hörman.

Suppleanter: herrar frisören G. A. Löfgren, stenhuggeriförmannen C. G. Rundgren och brandkorpralen A. J. Nordmark.

Taxeringsnämnden för år 1924:

Ledamöter: herrar, 1) handlanden E. W. Olsson, 2) gjutaren Karl Källén, 3) hälsovårdstillsyningsmannen Aug. Ehnberg, 4) handlanden Axel Johansson, 5) postmästaren Gösta Boheman.

Suppleanter: herrar, 1) handlanden Evald Andersson, 2) järnsvarvaren August Ferdinand Jakobsson, 3) kronolotsen E. R. Montheli, 4) stenhuggeriförmannen F. J. Elmqvist, 5) postexpeditören Fredr. Lundqvist.

Suppleanterna skola vid förfall för ledamöterna ersätta dessa i den ordning de här ovan angivits, så att suppleant n:o 1 ersätter ledamot n:o 1 o. s. v.

Hästuttagningsnämnden för tiden 1924 t. o. m. 1927:

Ledamöter: herrar fabrikören Gust. Karlsson och åkaren Viktor Andersson.

Suppleanter: herrar åkaren Viktor Johansson och åkaren Adolf Karlsson.

Brandförsäkringskommittén för år 1924:

Ledamöter: herrar stadsingenjör Sven Henrik Lundgren och byggmästare Robert G. Christensson.

Suppleanter: herrar byggmästaren Adolf Wennerberg och snickaremästaren K. Knutsson.

Lysekils föreläsningförenings styrelse för år 1924:

Ledamot: musikdirektören herr Karl Sandström.

Suppleant: järnsvarvaren herr Alfr. Andersson.

Lysekils tekniska aftonskolas styrelse för år 1924:

Ledamot: Stadsingenjören herr Sven Henrik Lundgren.

Suppleant: ingenjören herr O. Folke Aurell.

Huvudmän i Lysekils sparbank:

För åren 1924 och 1925:

Riksdagsmannen herr Axel Ljungberg.

För tiden 1924 t. o. m. 1926:

Herrar förvaltaren John Sterner, inspektören A. W. Christensson, disponenten Aug. L. Kihlberg och konsuln L. Laurin.

Stadens ombud vid bolagsstämmor m. m. med Lysekils järnvägsaktiebolag under år 1924:

Riksdagsmannen herr Axel Ljungberg med fabrikören herr Aug. Mattsson som suppleant.

Systemaktiebolagets styrelse för år 1924.

Ledamot: filaren herr Svante J. Johansson.

Suppleant: byggmästaren herr Robert G. Christensson.

Gode män att biträda vid skifte å stadsjord för tiden 1924 t. o. m. 1929:

Herrar entreprenören Clas Valfrid Granberg och fabrikören Rich. Björsell.

Styrelsen för stiftelsen ”Maria Murrays minne” för åren 1924 och 1925:

Suppleant: disponenten herr Ludvig Andersson.

Stadens ombud vid bolagsstämmor m. m. med Lysekils Nya Badhus A.-B. under år 1924:

Herr kontraktsprosten Fritz Lüsich.

Revisorer och deras suppleanter för granskning av nedanstående räkenskaper för år 1924:

Drätselkammaren:

Revisorer: herrar bankkamreraren Olof Johansson, sammankallande, juveleraren Gordon Wikström och banktjänstemannen Frej Olsson.

Suppleanter: herrar sparbankskamreraren Ernst Larsson, första, och ritaren Holger Hermansson, andre suppleant.

Hamnstyrelsen:

Revisorer: herrar bankkassören A. H. Lundin, sammankallande, grosshandlaren John Forsell och kontoristen Carl Wallin.

Suppleanter: herrar handlanden A. Th. Jakobsson, förste, och lokomotivföraren Hjalmar Sörensen, andre suppleant.

Fattigvårdsstyrelsen:

Revisorer: herrar kassören Iwar Johansson, sammankallande, och kamreraren James Öhnberg.

Suppleanter: herrar handlanden Erik G. Lindström, förste, och bankkamreraren Olof Johansson, andre suppleant.

Lysekils Föreläsningsförening:

Revisor: folkskolläraren herr Gösta Hultgren.

Suppleant: hälsovårdstillsyningsmannen herr Aug. Ehnberg.

Parkstyrelsen:

Revisorer: herrar handlanden Gunnar Andersson, sammankallande, och förrådsförvaltaren Evald I. Andersson.

Suppleant: mekanikern herr Otto Olsson.

Lysekils stads elektricitetsverk:

Revisorer: herrar handlanden L. P. Östling, sammankallande, stationsinspektoren J. F. Johansson och ingenjören Magnus Krok.

Suppleanter: herrar handlanden Oscar Fredén, förste, och fotografen John Westling, andre suppleant.

Lysekils tekniska aftonskola:

Revisor: musikdirektören herr Karl Sandström.

Suppleant: kronolotsen herr John Linding.

Kommunala arbetslöshets- och hjälpkommittén:

Revisor: sparbankskamreraren herr Ernst Larsson.

Suppleant: stenhuggeriförmannen herr C. G. Rundgren.

Lysekils skyttegille:

Revisor: fabrikören herr Viktor Lindbom.

Suppleant: banktjänstemannen herr Josua Andersson.

Folkskolestyrelsen, Barnavårdsnämnden och Petrelius' fond:

Revisorer: herrar kontoristen Anders Christensson, sammankallande, och handlanden Axel Hörnfelt.

Suppleanter: herrar stationsskrivaren T. R. Madison, förste, och banktjänstemannen Josua Andersson, andre suppleant.

Kommunala mellanskolans styrelse:

Revisorer: herrar bokförelaren Jakob Fredrik Carlsson, sammankallande, och fabrikören Viktor Lindbom.

Suppleanter: herrar bokhållaren Hugo Hansson, förste, och maskinisten John E. Sterner, andre suppleant.

Då dessa val skett, föreslog herr Ehnberg, att då stadsfullmäktige beviljat anslag till Idrottsföreningen Kamraterna för år 1924, stadsfullmäktige måtte välja revisor med suppleant för granskning av föreningens räkenskaper för nämnda år.

På förslag av herr Brännberg beslöt stadsfullmäktige hänskjuta frågan till valkommittén.

1923-12-13

Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 166 (avskrift KJ):

Till förnyad behandling upptogs den under § 121 i stadsfullmäktiges protokoll för den 27 sistlidne september väckta motion av herrar Ekblad, Westling, Wallin m. fl. om anskaffande av en stationär motorspruta å lämplig plats vid hamnen i gamla staden, och hade stadsfullmäktige vid nämnda tillfälle beslutit att remittera motionen till brandstyrelsen, elektricitetsverkets styrelse och drätselkammaren.

Dessa myndigheter hade nu avgivit yttranden, vilkas huvudsakliga innebörd innefattas i följande från drätselkammaren föreliggande skrivelse:

”Utdrag av protokollet, hållet vid drätselkammarens i Lysekil sammanträde den 30 november 1923.

Närvarande: herrar ordföranden, vice ordföranden, Bovik, Tinggren och Mattsson samt stadsingenjör Sven Henrik Lundgren.

Vid protokollet undertecknad, sekreterare.

§ 190. Stadsfullmäktige beslöt vid sitt sammanträde den 27 sistlidne september under § 121 i protokollet, att till brandstyrelsen, elektricitetsverkets styrelse och drätselkammaren remittera motion av herrar S. P. Ekblad, John Westling, Gust. Wallin m. fl. om anskaffande av en stationär motorspruta å lämplig plats vid hamnen i gamla staden, och skulle nämnda myndigheter i nu nämnd ordning avgiva yttranden över motionen.

Med anledning av denna remiss förelåg nu till stadsfullmäktige ställda skrivelser från brandchefen, brandstyrelsen och styrelsen för elektricitetsverket. Med dessa skrivelser voro tillhörande bilagor jämte stadsingenjörrens utredning i saken bifogade.

Brandchefens skrivelse innehöll en allsidig och sakkunnig utredning i ärendet och utmynnade i följande förslag:

Att stadsfullmäktige måtte bevilja anslag till:

- 1) Inköp av en de enligt bilagorna III och IV offererade bilarna (Tidaholmsbil kronor 18.900; begagnad bil, utländsk fabrikat, cirka kronor 13.000, båda bilarna med fullständig brandutrustning).
- 2) Beräknad frakt för bil cirka 200 kronor.
- 3) Uppförandet av ett spruthus i gamla staden, enligt stadsingenjörens förslag, cirka 4.000 kronor. (Bilaga II).
- 4) Anordning vid de så kallade tvättdammarna, enligt alternativ I i stadsingenjörens förslag, cirka 350 kronor. (Bilaga III).
- 5) Ändring av dörranordningarna i brandstationen i Rosvik, cirka 150 kr.

Brandstyrelsen hade enhälligt beslutat att till alla delar godkänna och tillstyrka brandchefens skrivelse, och hade styrelsen framhållit nödvändigheten av att frågan om inköp av en av de obetydligt begagnade bilarna snarast måtte avgöras av stadsfullmäktige för att sålunda om möjligt förekomma mellanförsäljning till annan plats av ifrågavarande bilaga.

Elektricitetsverkets styrelse hade på grund av inhämtat sakkunnigt yttrande beslutit att för sin del bestämt avstyrka ovannämnda motion i vad den avsåge drivkraft med elektrisk energiöverföring från verket till motorspruta i den så kallade gamla staden och hade för övrigt ansett sig obehörig att utlåta sig om motionen, vilket icke heller torde med remissen hava avsetts.

Efter noga tagen del av samtliga dessa handlingar och då en längre diskussion i saken ägt rum, beslöt drätselkammaren enhälligt att hos stadsfullmäktige avgiva följande yttrande i ärendet:

- 1) Att det inköpes en brandautomobil för ett pris av cirka 18.900 kronor, och tänkte sig kammaren, att en dylik bil bör vara närmast i enlighet med den i Bilaga III till brandchefens skrivelse nämnda Tidaholmsbilen.

Att inköpa en begagnad brandbil ville kammaren på det bestämdaste avstyrka.

- 2) Att spruthus uppföres i norra hamnen, men att detta göres så stort att däri kan inrymmas tullvaktstuga, vilken lokal staden nu är tvungen hyra för ett belopp av 240 kronor per år, och beräknade kammaren, att den sålunda föreslagna utökningen skulle göra att kostnaden för bemälda hus uppginge till cirka 6.000 kronor.

3) Att stadsfullmäktige besluta uppdraga åt drätselkammaren och brandstyrelsen att utse lämpligare plats för dett spruthus än den nu föreslagna.

4) Att för ovan nämnda ändamål anslås ett belopp å 25.000 kronor, som anskaffas sålunda att under år 1924 upptages ett tillfälligt lån å 20.000 kronor (för återbetalning inom kortare tid än två år), och att 5.000 kronor upptages i nämnda års utgifts- och inkomststat för uttaxering jämte ränta med kronor 1.000. Å lånet, tillsammans kronor 6.000, samt att det för uttaxering under vart och ett av åren 1925, 1926, 1927 och 1928 upptages ett belopp av 5.000 kronor till amortering tillika med nödigt belopp för ränta å detta lån.

5) Beträffande själva motionen så ansåg kammaren, att densammas syftemål bör anses vara vunnet genom de sålunda föreslagna åtgärderna i eldsläckningshänseende.

Tillika ville kammaren meddela stadsfullmäktige, att den inte ansåge det innebära någon väsentlig nytta för brandväsendet att vidtaga de i brandchefens skrivelse föreslagna anordningarna vid de så kallade tvättdammarna, varför kammaren icke kunde tillstyrka bifall till detta förslag.

Som ovan

AXEL HOLMQVIST.

Rätt utdraget från det justerade protokollet betygas

AXEL HOLMQVIST.

Härjämte förelågo samtliga i drätselkammarens skrivelse nämnda handlingar.

Sedan de föreliggande handlingarna lästs, yttrade sig följande talare under den i ärendet uppkomna diskussionen:

Herr Ekblad uttalade sin tacksamhet för det vänliga beaktande motionen rönt och yrkade, att stadsfullmäktige måtte bifalla drätselkammarens förslag i ärendet, vilket förslag nära ansluter sig till det av brandchefen framlagda och av brandstyrelsen förordade förslaget i denna sak.

Herr Westling ansåg, att man ej från brandstodsbolagen hade tillräckliga garantier för den i utsikt ställda sänkningen av huvudpartierna, emedan industririsken ej av bolagen medräknats.

Herr Mattsson framhöll, att det även skulle bli sänkning å premierna för industririsk och understödde herr Ekblads yrkande.

Herr Ljungberg påpekade, att brandstodsbolagen, utom Ocean, vid sina beräkningar till premiesänkning endast tagit sikte på civilrisken, d. v. s. försäkringar för boningshus och vanliga lösören, men att givetvis sänkningen ändå komme att beräknas även för industririsken. Understödde herr Ekblads yrkande.

Då överläggningen förklarats avslutad, beslöto stadsfullmäktige, utan votering, att bifalla drätselkammarens förslag i ärendet, så och att ett lån å tjugo tusen (20.000) kronor för ändamålet upptages på av drätselkammaren föreslagna villkor.

1923-12-13 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 167 (avskrift KJ):
Stadsfullmäktige beslöto vid sitt sammanträde den 8 sistlidne november under § 147 i protokollet uppdraga åt drätselkammaren att upprätta förslag till yttrande över förslag till lag om enskilda vägar.

Drätselkammaren hade avgivit dylikt förslag, som nu förelågo och lästes samt var av följande lydelse:

”Stadsfullmäktige anse, evad det gäller berörda lags tillämpning även på stads icke planlagda område, de synpunkter Göteborgs stads fastighetskontor enligt betänkandet anfört riktiga, och att vad som i detta avseende kunde vara behövt i lagstiftningsväg rättast borde ske genom komplettering av stadsplanelagens bestämmelser.

Skulle emellertid skäl anses föreligga för utsträckning av 1907 års reviderade lag att gälla även för stads icke planlagda område, vilja stadsfullmäktige framhålla såsom synnerligen önskligt att genom förtydligande av den föreslagna lagtexten, lagens tillämpning begränsas till sådana delar av stads icke planlagda område, vilka äro av mera utpräglat agrar natur”.

Stadsfullmäktige beslöto enhälligt antaga detta förslag att såsom stadsfullmäktiges eget yttrande i ärendet avgivas.

1923-12-13 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 170 (avskrift KJ):
Genom föredragen skrivelse anhöll drätselkammaren att under år 1924 få utföra nedannämnda arbeten med vatten- och avloppsledning m. m.

Vattenstyrelsen hade hos drätselkammaren begärt såväl såväl de flesta av dessa som åtskilliga andra arbetens utförande.

Stadsingenjörens förslag till dessa och andra dylika arbeten förelåg jämte vattenstyrelsen skrivelse i ärendet till drätselkammaren.

1) Vattenledning i Kungsgatan		3.300:-
2) Sänkning av avloppsledning i samma gata	3.000:-	
varifrån avgår bidrag från husägare	1.300:-	1.700:-
3) Vatten- och avloppsledning i Östra Kronbergsgatan		2.500:-
4) Vattenledning till hörnet av Föreningsgatan		1.800:-
5) Ordnandet av rännsten, avloppsledning m. m. vid hus n:r 12 vid Kungsgatan		500:-

Kronor 9.800:-

Stadsfullmäktige beslöt enhälligt, på yrkande av herr ordföranden, understödd av herr Brännberg, att under år 1924 låta utföra ovannämnda arbeten, och att det för ändamålet erforderliga beloppet, kronor 9.800, upptages i nämnda års utgifts- och inkomststat för uttaxering.

1923-12-13 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 180 (avskrift KJ):
Stadsfullmäktiges ordförande, herr kontraktsprosten Fritz Lüscher, hade till stadsfullmäktige överlämnat en så lydande motion:

”Då i Lysekil hemmahörande automobiler för person- och lasttrafik utgöra ett icke obetydligt antal, vilket företer en jämn och snabb ökning, något som ock gäller om antalet inom Stånge- och Sotenäset, som sedan flera år varit vana att anlita här boende besiktningsman, vadan det sammanlagda antalet bilar inom det så nämnda området väsentligen torde överskrida t. ex. Strömstad med motsvarande landsbygd, så anhålla Lysekils stadsfullmäktige vördsamt, att vid utseendet av besiktningsmän för motorfordon den omständigheten, att ingen från Lysekil nu anmält sig som sökande, ej måtte utgöra hinder för Länsstyrelsen att bland det tillräckliga antalet sökande till besiktningsmän för motorfordon förordna en med stationsort i Lysekil.

Det synes fullmäktige, som om mom. 2 i § 3 i Kungl. Maj:ts förordning om motorfordon den 15 juni 1923 ej heller behövde utgöra hinder för bifall till denna framställning, då behovet av en dylik besiktningsman med station i Lysekil är stort såväl för staden själv som Stångenäs, Sotenäs och Kville folkrika härader, vilka icke utan kännbara olägenheter och tidsutdräkt kunna hänvisas till annorstädes stationerad besiktningsman.

Lysekils stad, vars berättigade länsintressen ofta synes få stå tillbaka på grund av dess läge, förväntar, att Länsstyrelsen i denna fråga tar billig hänsyn till dess av stadsfullmäktige på detta sätt framförda önskemål.”

Sedan denna skrivelse lästs yrkade herr vice ordföranden, understödd av herr Löfving, bifall till motionen.

Stadsfullmäktige beslöt enhälligt att genom magistraten ingå till Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län med hemställan om bifall till det i ovanstående motion uttalade önskemålet.

1923-12-13 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 181 (avskrift KJ):
Herr Ehnberg uttalade i egenskap av ledamot i adressnumreringskommittén önskemålet av att denna numrering fortast möjligt borde genomföras.

Herr ordföranden vitsordade det trängande behovet av detta arbetes snara utförande och framhöll, att frågan sammanhänger med upprättandet av

registerkartan, vilken tråkigt nog ännu ej är färdig trots de upprepade påminnelserna därom från stadsfullmäktiges sida.

- 1923-12-20 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 186 (avskrift KJ):
I samband med behandlingen av utgifts- och inkomstförslaget för stadens hamninrättning för år 1924 beslöt stadsfullmäktige enhälligt, på yrkande av hamnstyrelsens ordförande, herr Ludvig Andersson, bemyndiga hamnstyrelsen att för nämnda år få förnya hamninrättningens kreditivlån i Aktiebolaget Nordiska handelsbanken med fyratiofyratusen (44.000) kronor.
- 1923-12-20 Utdrag ur Lysekils Stadsfullmäktiges protokoll, § 187 (avskrift KJ):
Herr ordförande yttrade såsom avslutning på detta års arbete i stadsfullmäktige följande:
- ”Mitt Herrskap!
- Lysekils stad har under loppet av innevarande år fyllt 20 år och alltså fullbordat ett femtedels sekel, en kort tidrymd i ett samhälles historia, men därunder har denna stad utvecklats på ett sådant sätt, att den icke behöver skämmas för sig utan givit de hedervärda medlemmarna av bondebeståndet rätt, som redan år 1835 motionerade om en stads anläggande härstäder. Gator, vattenledning, belysning, skolväsen m. m. befinna sig i ett tillfredsställande skick och den kommunala önskelista, som uppställdes som finansplan vid mitt första inträde i denna stadsfullmäktigeår år 1913, är för länge sedan förverkligad. Visserligen har detta ej skett utan uppoffringar och dryga skatter, hur skulle för övrigt sådant vara tänkbart, men det har dock icke varit odrägliga sådana. Och må vi tänka på, att i kommunalskatten, sådan den i dag beslutits, ingår allt, även vatten- och renhållningsavgifter. I de flesta städer utgå ju sådana extra.
- Framtiden är visserligen icke utan sina bekymmer, som tids nog komma utan att vi i förtid behöva lasta dem på oss. Även här gäller, att var dag har nog av sin egen plåga. Dock är det av vikt att i kommunala ting vara framsynt och vidsynt och räkna med en ålder så hög, att man icke behöver tänka på en dylik i ett vanligt människoliv. Jag tror, att vi under det löpande arbetsåret icke felat därutinnan och att vi på samma gång sökt iakttaga nödig sparsamhet.
- Må detta samhälle även i fortsättningen hava sina invånares och framför allt sina kommunalrepresentanters varma kärlek, klokhet, framsynthet och arbetskraft att lita till. Då skall det detta samhälle väl gå.
- För det kommunala arbete, som stadsfullmäktige detta år nedlagt, beder jag få tacka, och då icke minst för nämnders och kommittéers, särskilt drätselkammarens, arbete, vilket icke synes så mycket, och föga refereras i tidningarna, men varpå stadsfullmäktige ha att bygga.

Och till sist önskar jag Eder alla en god jul och ett lyckligt årsskifte.”

Härpå svarade herr vice ordföranden med följande ord:

”På egna och stadsfullmäktigeledamöternas vägnar beder jag att få uttala vårt tack för de välgångsord, Ni, Herr Ordförande, i afton riktat till oss. Vi erkänna villigt Eder goda förmåga att på ett förtjänstfullt sätt kunna leda våra förhandlingar och ena de olika partierna till samverkan och beslut i stadens angelägenheter under mottot: ”till samhällets bästa”. Väl veta vi att uppgiften vid många tillfällen kan vara svår, men svårigheterna har Ni, Herr Ordförande, genom klokhet och eftertanke undanröjt på ett sådant sätt, att den enighet, som är så nödvändig för ett samhälles kommunalpolitik i sund riktning, har kunnat bibehållas.

Måtte så även framdeles ske, och måtte stadsfullmäktige få räkna med att i fortsättningen få samlas till sina rådplägingar under Eder beprövade ledning.

Med dessa ord beder jag att få uttala vår värdsamma tacksamhet till Eder, Herr Ordförande, för det gångna årets arbete med önskan om en för Eder angenäm julhögtid och ett gott årsskifte.”

./